

અમૃત વાણી

શ્રી સદ્ગોરનાં શ્લોક.

પ્રકાશન.

સંપદ બાવાસાહેબ અદ્વૈતચંદ્રી બાપી.

સુ પીરાણા

દર્શન લાભ આર. આના.

ક. ૦ ૧૨ ૦

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૩૪૦ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ રામદાસ વાળી

વિષય ૪ : ૪

અમૃતવાણી.

શ્રી સદ્ ગોરનાં શ્લોક.
અર્થ સાથે.

લેખક—સંયત બાવા સાહેબ અહમદ અલી ખાકી
મુ. પી. ણા.

આવૃત્તિ ૧.

પ્રત ૫૦૦

સંવત ૧૯૮૫

અમદાવાદ પ.નંકારના નાકે મનહર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
મોતીલાલ ગણપતરામે છાપી.

દર્શન નામ

૩. ૦-૧૨-૦

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૫૮૦૦

સને ૧૮૬૭ ના રૂપ મા એકટ પ્રમાણે રજીસ્ટર કરાવી
લેખકે સવ હક સ્વાધીન રાખ્યા છે માટે રબ્બ
વગર કોઈએ છુક કે છુકનો કોઈ ભાગ
છપાવવું કે છાપવું નહિ.

હૃદય ઘોષ.

‘વિદ’ વાનુથી ‘વેદ’ શબ્દ. વેદ એટલે ખુલાસો, સમજણ, જાણવું. અર્થ એવા અર્થ થાય છે.

‘વેદો’ સ્વયં પોતે પોતાની સમજ, પોતાનું તત્ત્વ જ્ઞાન આપી શકતા નથી, તેઓ પણ સદ્ગુરુ બ્રહ્મા આધીન છે.

‘વેદો’ જગતના કથાણની સમજ અને યુક્તિઓથી પરી-
કર્ષ છે. છતાં શ્રી નારાયણના બેદો પરા ન કહી શકાયથી
હેવટ નેતિ, નેતિ કહી શ્રી નારાયણની સૌરા વર્ણવતાં અટકે.

‘વેદો’ ને ત્યાં ગમ નથી ત્યાં શ્રી સદ્ગુરુ બ્રહ્મા તમે
સર્વજ્ઞ હોવાથી શ્રી નારાયણને લાથોદાથ કહી આગખાતી
આપો છો. એવા અગાધ, અમાપ જ્ઞાન વાલા હો ! શ્રીસદ્ગુરુ
બ્રહ્મા, શ્રી સદ્ગુરુ શેષદેવ પીર સુદર લીન સાહેબ ! આપના
વચનામૃતાનાં કાંઈ શબ્દાર્થે યથા મતિએ આ પુસ્તકમાં દરેક
સુલ્લક્ષના અદરાઈ છે. તે તો આપના યજ્ઞમાનના પ્રેમ વરતા છે.

‘પ્રેમ’ ‘પ્રેમ’ ‘પ્રેમ’ એ તો આપનું જ શબ્દ સ્વરૂપ છે.

પામર પણ થએલ એવા આપથીને વરણ અર્જન આશા
સહીત વરણ કમલ સમીપે લાગર થવાયું, તેના સ્વીકાર એજ
આપની કૃપા દ્રષ્ટિ.

ઘોષક

આજ્ઞાકિત આપનો લઘુ કિંકર

સૈયદ ખાવા સાહેબ અહમદઅલી

ખાડી.

પ્રસ્તાવના

અખિલ વિશ્વના રચનાર આદિ નારાયણેજ સૃષ્ટિની રચના પ્રેમ પ્રગટતાંજ કરી દીધી. જગત ઉત્તપત્તિના મુલનું મુલ કારણ પ્રેમજ છે. એક ખીજને મલવા પ્રથમ પ્રેમ અગ્ર પદ છે. કુટુંબો પ્રેમેજ સુખે દિવસો નિરગમે છે. રાજકાર્ય, ગામ, દેશ, પરદેશ ત્યાં જુઓ ત્યાં પ્રથમ પ્રેમ પ્રધાન પદે. સલાહ સંપ. આનંદ, શાન્તિ ત્યાં હશે ત્યાં પ્રથમ પ્રેમ પ્રમુખ હશેજ.

પ્રેમ કુદરતી પ્રેણા છે. શ્રી હરિનાં સંકેતની દોરી છે. પૂર્વનાં સન્નિયંતોના અનુગ્રહે કરી પ્રેમ ખોતાની મેળેજ સ્ફુરી આવે છે. માં આપ ઉપરનો, પુત્ર પુત્રાદિ ઉપરનો, એન ભાઈ ઉપરનો. ભાઈ એન ઉપરનો, એન એન ઉપરનો. ભાઈ ભાઈ ઉપરનો એમ એકમેક અરસ પરસ ઉભય પહેા પ્રેમ કરીજ શાન્તિએ સુખ ભોગવી રહ્યા છે.

જગતનો નિર્વાહ એાદર પોપણનું સાધન ધન, ધાન્ય હોવાથી તે પ્રાપ્તીનું મુખ્ય કારણ પણ પ્રેમ છે. જેથી અનેક કષ્ટે પણ મનુષ્ય સંચે છે.

જગત ઉત્તપત્તિનું કારણ પ્રેમ હોવાથી પ્રજા ઉત્તપન્ન કરનાર દમ્પતી અતીજ આદરે પ્રેમ ભોગવી રહ્યા છે. નિર્વાહનાં સાધનો દમ્પતી ગમે તેવા સંકટો સહી પ્રાપ્ત કરી ગમે તેવા દુઃખો ભોગવી એક ખીબ્દથી અજગા રહી શકતાજ નથી.

પ્રેમ એવી અનિવાર્ય સ્થિતીનું તાર તમ્બ છે કે સહભાવનાએ ઉપજેલ પ્રેમ કદી પણ પાછું પડતુંજ નથી. પ્રેમીને ગમે તેટલો તાડન, તાપન, છેદન, નિર્ધર્મણુદિથી છિન્ન સિન્ન કરવામાં આવે છતાં શુદ્ધ સાત્વિક પ્રેમ તે તો પ્રેમજ છે. એ અતિ અળ હોવાથી પ્રેમ કાળે નિરાશા સમજી શકતુંજ નથી.

અભેદતા તો પ્રેમનીજ છે. પ્રેમી કદી પણ બેઢતો નથી. પ્રેમીનો કોષપણ કાળે કોષપણ નાશ કરી શકતો નથી. પ્રેમ પ્રેમીનો સદાકાળ રક્ષિત રહેલો છે, ગમે તેવો નિર્જળ અનુપ્ય વ્યારે પ્રેમ ઉત્પન્ન કરી લે છે ત્યારથી તો તેમાં દગ્ગરો હાથી, દગ્ગરો યોદ્ધા-એનું અળ ઉપજી જતું છે. તેનો મુકાબલો [સ્પર્ધા] કોષ કરી શકતું નથી, અને તેમ કરવા ભજ ભજાઓ પણ દિગ્મત કરી શકતા નથી. ખાતે શ્રી પરમાત્મા પણ હારી જાય છે.

બેદા બેદ કે ઉંચ નીચ પ્રેમ સન્મુખે હોતુંજ નથી પ્રેમ સમાપ શુદ્ધ સાત્વિકતાજ ધિતીજ રહેલ છે. જેથી સર્વત્ર એકજ અત્ત ભજાય છે. હીણા ખીણો નગરે ન આવવાથી કલેશને તો કાયમને માટે નિવાંજલી અપાએલી હોય છે.

પ્રેમ સનાથ છે. એક પ્રેમી દગ્ગરો અનાથાનું રક્ષણ પુરણ વેંજ કરી શકે છે. વિદ્વાદિતો તેની નગરે આવેજ ક્યાંથી ?

પ્રેમ અસાધ્યને સાધ્ય પદમાં કરી શકે છે. મરદા ને જીવતા, માંદાને સાગ્ન જાણમાં અનાવી દે છે. ચંદ્ર સુર્યોદિ સર્વ ગ્રહો, ખગોળ, ખગોળ, અક્ષપુરી, કૈલાશ, વૈકુંઠ, સ્વર્ગ ચમ્પુરી. નકોદિ જાણમાં ગમે ત્યાં દ્રષ્ટી સમજા હાજર કરી શકે છે, રાત્ર્ય, સહારાત્યાદિ જાણમાં પ્રાપ્ત કરી જાણમાં તેનો જય પણ કરી શકે છે. દેવ દાગવ, કિંકર, યજ્ઞ, જૂત, પહીત, જન, દેવ, પરી, અનાવળ, પીર, વલી. ઓલિયા આદિ ને આધીન કરી ધાર્યું કરાવી શકે છે.

યોગીયોનો સાચો યોગ તો પ્રેમજ છે પ્રેમી દગ્ગરો યોગનને અંતરે હોય છતાં ઇચ્છતાંજ તુર્ત પ્રેમ પાત્ર તેનો આવી મલી વિયો-
ગનાં કષ્ટ અદ્વય થાય છે.

પ્રેમ અમુટ આનંદનો ઝરો હોવાથી સર્વ પાપ પ્રાપ્ત્યોનો નાશ કરી દે છે. પવિત્ર શ્રી સદ્ગુરુજી એની સેવ કરતાં કરતાં આવી પોતાની શરણે વગર કંપે કરી લે છે, શ્રી આદિ નારાયણ પ્રેમીનાં પાસમાં પડેલ હોવાથી પોતાની આસ વિમુક્તી કરી પોતા બેળા બેળવી લે છે.

પ્રેમ, પ્રેમ, પ્રેમ ! અહો પ્રેમ ! તારી અગાધ કળા શુદ્ધકાની નજરે ન આવવાથી તારો ખોટો અર્થ કરી દુઃખોએ તને બદનામ કરે છે. પવિત્રા ન તારી કેટલી કદર ને જરૂર છે ? તારી કેટલી અગત્યતા સ્વિકારી રહ્યા છે ! એજ તારો પ્રભળ વિષય છે.

એવા પ્રેમ દશ્મો આ અંથ દર્શાવી રહેલ છે. પ્રેમીયો આ પ્રેમ દ્વારા પીતાં પીતાં કરી પણ શાન્ત થાય એમ નથી.

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા પીર સુદર દીન સાહેબ [સદ્ગોર શોભવે] બ્રહ્મ સરણ કરવા પ્રેમની રૂપ રેખા આંટી શુદ્ધ પ્રેમનું અલોકિત ચિત્ર દોરી આપ્યું છે. જેથી શ્રી નારાયણ સાથે પ્રેમ કમ કરવું ? તે સહેજમાં શિખી જવાગ્ય.

આ પ્રેમ ગાથા સરણ સાધરણ ભાષામાં દાટાંત સિદ્ધાંત સહ હોવાથી આનંદિત રસિક પ્રવાહ વહેવરાવી રહેલ છે. આ અમૃતમય સાગરિકાના લસો અવાય મુકતાદેલ ગ્રહી લેશે.

સત્યની શુદ્ધમતા દર્શાવનાર આવી ઘણી નાની મોટી ગાથાઓ શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મારૂપ દિવ્ય જોતિયો જગદ્ગુરુ પ્રચારી ગએલ છે. એથીજ સત્પંથની આવ્યશકતા કેટલી છે ? તેની ખાત્રીના પૂરાવા

માટે પૂર્ણ છે. વેદનાં મહાં ગુદાર્થો અને તત્ત્વ ભેદોને કેવી ઉત્તમ રચેલી ને શરણતાએ અલણ જનોનાં હૃદયમાં ધર કરાવી દીધા છે ?

સચોટ પ્રેમ ઉપજાવનાર સત્પંથમાં આવી ઘણી ગાથાઓ સત્પંથનાં સ્વામીઓ પ્રગટ કરી ગએલ છે, કે જે એકવાર હાથમાં લીધા પછી મૂકવા મન થાએજ નહિ. અલ્પના ભેદુ અવતાર પાત્ર ના પારખુ, પ્રેમના પારંગત ભકતોજ દિવ્ય જ્ઞાનના આદિયોજ સત્પંથ સેવી રહ્યા છે. કલિયુગમાં મોક્ષાદિ કલ્યાણનું સર્વોત્તમ માર્ગ એક સત્પંથજ છે. એના પ્રમાણોની કાંઈ આવ્યશક્તિ રેહતીજ નથી. સર્વ વેદોનું તત્ત્વ જ્ઞાન પ્રતક્ષ દિવ્ય ગાથાઓ પ્રગટાવી રહેલ છે. એ વિષયનાં ગુણ ગાન કરવા-એતો સોના ઉપર દોળ કરવા બરાબર છે.

શ્રી સદ્ગોર અલ્પા નુર સદ્ગોર પીર શ્રી સુદર દીન સાહેબની જય જય જય એથી વિશેષ લખવું એ મારી શક્તિ બહારની વાત છે. એટલેથી સતોપ માની સુજો સત્ય સમજવા ભાગ્યશાળી નિવડો ! આ અરજ શ્રી અલ્પ સ્વરૂપ સદ્ગોરજી આગલ માંગી વિરમુ છું.

સંવત ૧૯૮૫ નાં
ગોકુળાષ્ટમી

લી. શ્રી સદ્ગોર અલ્પાનો
આશાવંત સત્પંથી
ખાકી
પીરાણા

લેખકના બે બોલ.

સત્યંથ આદે અંત (આદિ અનાદિ) નો એ એકજ સનાતન ધર્મ છે. એમાં સાકાર ઉપાસનાનું પરમ હૃદય સમાએલું છે. ઉપાસ્ય દેવમાં શ્રી આદિ નારાયણે (જગત કર્તાએ) સમયે-સમયે-સમયના ભેદો સમજાવવા કૃપા કરી મનુષ્ય રૂપે આવેલ તેઓનાં સાક્ષાત સ્વરૂપને સ્વિકારે છે. ઈંટ, કાષ્ટ, માટી, પથ્થર, પાણી, ધાતુ આદિની કૃતિમ મુર્તિને નહિ.

અસંખ્ય યુગો પેહેલાં વહી ગયા, અસંખ્ય વેળા જગત ઉપ-વનવ્યું અને લયે કયો. તેમાં અસંખ્ય અવતાર શ્રી નારાયણે લીધેલ. એ અવતાર પાત્રમાં પ્રેમ અને આદરેજ પ્રાણી માત્રનું કલ્યાણ છે, એ સિદ્ધ વાક્ય હોવાથી શુદ્ધ જ્ઞાનિઓ આગળ, પાછળ, દમરૂં માનેલું, વહીસો પાળિત મળેલું, એવા ભેદ ભાવોમાં ગતને માન આપી વર્તમાનનું અનાદર કરે ગયા. અનાદરની દદ કે સિમા પણ કુદાવી ગયા ! ત્યાં સુધી કે શ્રી હરીથી શત્રુવટ આદરી દીધી. જેવા કે, હરણાક્ષ, રાવણ, કંશ, દુર્યોધનાદિ.

શાન્ત ભાવનાઓ વાળાઓએ પણ ગત અવતારમાં લાગેલ પ્રેમ આગળ વર્તમાન અવતારની દરકાર જરાયે ન કરી, એ પરંપરાએ એક પછી એક એમ અનેક ધર્મો, (પંથો) ની મમતાએ કરી જ્ઞાનનો માર્ગ ગુંચવી નાખી સત્ય માર્ગ માટે જરા પણ માર્ગ રહેવા દીધો નહિ. જેથી શાસ્ત્ર વિનાજ ભાવનાસય ધર્મો અને પંથોનું

સંગ્રહસ્થાન રચાઈ ગયું અને જગતમાં ધર્મીનાં કારણે કુસંપનો સમુદ્ર ભરતી ઓટે ઝાલા ખાતો થઈ ગયો. ત્યાં સુધી આવી ભાવનાઓના પરદાઓ, અને ભેદ ભરમના ભંડારો દસ્તી ધરાવે છે ! ત્યાં સુધી સુલેહ કે સંપ અને શાન્તિની આશા રાખવીજ મિથ્યા છે.

મનુષ્ય માત્રને ધન, દોલત, રાજ, લક્ષ્મી, અસ્ત્રી, પુત્રાદિથી ધર્મ અતીજ વ્હાલું હોય છે. મનુષ્ય ધર્મ માટે શું-શું-નથી કરતો ? આજ ધર્મમાં સ્વાર્થ સાધુઓએ અવળ સવળ પાટા ગોઠવી અંધ શ્રદ્ધાળુ ભોળા ભાવિ ભક્તોને અડાવી આરી પોતાના રચેલ ને ગોઠવેલ પાસને ધર્મ દેહાવી દીધો. ભોળા ભાવિકો તેના ભોગ બની રહ્યા. તેનો કાંઈક નમુનો અત્રે આપ્યું અસ્થાને નહિ લેખાએ.

સત્પંથ સંપ્રદાયમાં સર્વ માન્ય અને પવિત્ર મનાતા કેટલા સુત્રો આ પુસ્તકાંતે આપેલા છે, જેમાં કાઈના પાળુ જે મત નથી. સમયોચિત પુરુષ, સ્થળ, સંજ્યા, નામ, ગુરૂ પરમ્પરા, વંશ પરમ્પરા, સમયાદિની સમજ સરળ કરવા મદાન પવિત્ર અક્ષર રૂપેએ વર્ણી સમજણ પાટી આપી છે, છતાં જુની પહેલ પ્રથા પ્રમાણે રૂઢીને વળગી રહેનાર પોતાની દડ ન મુકતાં સમયના સ્વામીની નિંદાએ લાગી રહે છે ! એ ન્યાય શ્રી સદ્ગોર અત્મા પીરસુદર દીન, શ્રી સદ્ગોર અત્મા પીરકપીર દીન સાહેબને સેવનારાઓ પંકીનાઓએ પાળ સ્વિકાર્યો છે.

શ્રી અત્માવતારનેજ પીર, ગુરૂ બારકળા સદિતનાને સત્પંથીયો માને છે. શ્રી વિશ્વ અવતારનેજ ધર્મામ, શાહ શોળ કળાવાળાને સત્પંથીયો પુજે છે, એઓ શ્રી ક્યાંથી ક્યાં સુધી કીયે ટેકાણું કેવા રૂપે, કેવા નામે રહેશે ? પછી ક્યાં પધારી જશે ? એ ભૂત, વર્તમાન અને ભવિષ્યના ભેદો પ્રકાશવા સત્પંથીયો પુરણુ પ્રેમે સ્વિકારી એક નિષ્ઠાએ એ તરફ જોઈ રહેલ છે, પણ સ્વર્થ સંજગતાનાં

ડોળ ધાલુઓને રચતા નથી. સુક્તિ પ્રયુક્તિએ નાણા કે વગસગ બળે પોતાની કૃતિમતા નલાવી છે. જેમકે—

શ્રી પરમ બ્રહ્મરૂપ શ્રી પીર કબીર દીન સાહેબ પછી તે પદે શ્રી મહાન પરમ બ્રહ્મ પીર શ્રી ઇંદ્ર ઇમામ શાહ સાહેબ થશે—એ ભેદનો પ્રકાશ શ્રી પરમ બ્રહ્મરૂપ પીર સુદર દીન સાહેબ શ્રી પ. બ. પી. કબીર દીન સાહેબ શ્રી શાહ નરહરલામ શાહ શ્રી શાહ નુરમહમ્મદ શાહ (મહમ્મદ બીન હરલામ શાહ) આદિ પ્રસારી ગએલ ! પણ એઓનાજ પ્રેમી (ધુમંડી) ભક્તો આવા મહાન દિવ્ય પુરુષોની દિવ્યતાને ઠોકરે ઉઠાડી દઈ શ્રી ૫૦ થી ૩૦ પીં કબીર દીન સાહેબના અવશાન પછી તુર્ત એઓશ્રીની આજ્ઞા નેવે મૂકી દઈ શ્રીજી પહેલાં કેટલાએ વરસ અગાઉ મરી ગએલ પીર નાજદીનને હાજરપીર તરીકે ગણવા પ્રપંચ આદ્યું. એ ભોપાળું પ્રપંચીયોનું આધું ન હાલવાથી તુર્ત એક કૃતિમ કાગળ અને રશનાદનો દેવ (હાજરપીર) કલ્પિત સ્વાર્થ સાધવા શ્રી જીની આજ્ઞા ભંગ કરતાં જરાએ ન અચકાયા ! ને પીર શ્રી ઇમામ શાહ સાહેબને વીસરી ગયા.

એમજ શ્રી ઇમામોના વિષયમાં પણ કૃતિમતા ઉપજવતાં અચકાયા નથી ! જેવો શ્રી બ્રહ્મરૂપ ગુરૂદેવ નુ સ્કેટન ઉપર બતાવેલ મહાન દિવ્ય પુરુષાએ કયો છે, તેવોજ શ્રી વિષ્ણુ અવતાર ઇમામોના વિષયમાં પણ પ્રકાશ નાખેલ છે. શ્રી વિષ્ણુ અવતાર ઇમામ નુરમહમ્મદ શાહ (મહમ્મદ બીન હરલામ શાહ) સાહેબ શ્રી વિષ્ણુનું તેજ શ્રી ૫૦ ૩૦ શ્રી ૦ પીર ઇમામ શાહ સાહેબને અર્પણે જેથી એઓ શ્રીનાં પુત્રરૂપે મહાન પ્રભુજી શ્રી નર અલી મહમ્મદ શાહ નામે પ્રગટ થશે. તે ભવિષ્ય વાણીને પણ ઉચ્ચતાવવા જરા પણ ખામી ન રાખતાં ! અંધર વર્તાવી કમાઈ ખાવાનો પોતાનો માર્ગ સરળ કરી ! ધર્મને

નામે અંધ શ્રદ્ધાળુઓને ગળે ઘુમંટરૂપી ઘંટ વળગાડી દીધા ! કે તે ઘંટનો શબ્દ બીજા પવિત્ર શબ્દને કાન સુધી પહોંચવાજ ન દે.

પ્રપંચિયો ત્યારે દ્રશ્યતા આદરે છે ત્યારે તો અનેક પરદા-ઓએ કરી સત્ય સંતાડવા પ્રયત્નો કરે જાય છે. સત્ય અખંડરૂપ હોવાથી કદી એ સંતાતોજ નથી પણ અંધ શ્રદ્ધાળુઓની આંખો સ્વ-માન્ય શાસ્ત્રોએ વર્ણવેલ સત્યને પણ નેહ શકિત નથી.

અલંબતા, મમતાનાં બંધોએ પાંડલા ધર્મ લાગલા એક પછી એક વધેજ ગયા. હૈયા સુનાઓને પ્રપંચમાં કેમ બાંધી રાખવાની યુક્તિઓ અજમાવવામાં આવી, દાલએ યુક્તિઓ ધર્મને નામે પોષાતી થઈ રહી જેના બોગે શુદ્ધી સંગંઠન, ઈશાચત, તખલીગ, બદ્દુલ્હદિ પ્રકારની નોખી નોખી સંસ્થાઓ સ્થપાઈ, જેમાંથી મારો, કાપો! એવા શબ્દોરૂપ પ્રેમનાં ઝરાનાં ઉક્ષાળા નીકળી જગત નાશક શસ્ત્રોની છોળો ઉછળવા લાગી. પ્રેમને બદલે ક્રોધને છર્પા પ્રકાશી આવ્યા.

મમતા, અને ક્રોધ **પીરશનાર** વિરાઓને પ્રેમ ઉપવનવનાર સત્પંથ ધર્મ કદી પણ વ્હાલો લાગેજ નહિ.

અત્ર સર્વ સુજો સન્મુખ વિનંતી કરી વિનવું છું કે ત્યાં સુધી ધર્મ કે કોમી વાદનો ક્લેશ આપણા વચમાં છે ! ત્યાં સુધી આપણે ક્રાંતિ પણ ઉપાએ શાન્તિ પ્રચારવી શકનારજ નથી. જગતમાં શાન્તિ પ્રચારવા દરેકનારા મહા પુરોએ જરૂર સત્પંથનો અભ્યાસ કરવોજ જોઈએ. એમાં ધાર્મિક કે કોમી પક્ષ વાદની જરા પણ ગંધ નથી. સત્પંથ પુર્ણ અભ્યાસે જગત સન્મુખ મુકેજ સંપ. શાન્તિ. સુલેહ, આનંદ એહેજમાં પ્રચાર પામી જશે.

લી૦ આપનો,
સત્પંથી ખાડી.

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠાંક
૧ સદ્ગોરતા શ્લોક	૧
૨ જ્ઞાન ચેતો ચેતો મન ચંચલ કરી ચેતો—	૫૧
૩ જ્ઞાન જીરે મારા હંસાજી, કરહી કમાનો—	૫૩
૪ જ્ઞાન કે જીરે ભાઈ, પીર કબીર દીન શિરઅંધ લાવ્યા—	૫૫
૫ જ્ઞાન કે જીરે ભાઈ, પીર કબીર દીને સાકર દીની	૫૭
૬ „ કે જીરે ભાઈ, શાહજનાં ખતમાં એસાજ વિખિયા	૫૯
૭ „ કે જીરે ભાઈ, હમે વરસ પાંચનાં લતા.	૬૧
૮ „ કે જીરે ભાઈ, હમે ચાલીને આગળ આવ્યા.	૬૩
૯ „ કે જીરે ભાઈ, આપ દાદાની જમાતમાં આવ્યા.	૬૫
૧૦ „ કે જીરે ભાઈ, ત્યાંથી ચંદન વિરજ લીધા.	૬૮
૧૧ „ કે જીરે ભાઈ, હમારા બાવાએ હસીને કહ્યા.	૭૦
૧૨ „ કે જીરે ભાઈ, કાજી મુલ્લાં સરવે એકલા હુવા.	૭૨
૧૩ „ કે જીરે ભાઈ, ત્યાં થકી હમે આપે સિધાર્યા.	૭૪
૧૪ „ કે જીરે ભાઈ, દક્ષિણ દેશ માહેજ રમવાને ચાલ્યા.	૭૬
૧૫ „ કે જીરે ભાઈ, ત્યાં થકી હમે આપે ચાલ્યા.	૭૮
૧૬ „ કે જીરે ભાઈ, ત્યાંથી હમે ગુજરાતમાં આવ્યા.	૮૦
૧૭ „ કે જીરે ભાઈ, ત્યારે બેસી હમે એમજ કહ્યા.	૮૨
૧૮ „ કે જીરે ભાઈ, કાજી મુલ્લાં શાહ શું વાતજ કરીયા.	૮૪
૧૯ „ કે જીરે ભાઈ, અમરકલ છે ગુરજીને લાથે.	૮૬
૨૦ „ કે જીરે ભાઈ, આજ કલિયુગમાં હરિયે સ્થાનક રચીયા.	૮૮
૨૧ „ કે જીરે ભાઈ, નર નરશાહ જ્યારે તખ્તે બેશે	૯૧
૨૨ „ એજ પશ્ચીમથી શાહ ના દલ આવશે	૯૩
૨૩ „ જીવ તું શું આવ્યો સંસારમાં	૯૫
૨૪ „ એ વિરા ભાઈ કરીલો કરબી હંસે પડેલલા	૯૮
૨૫ „ નાના દશ અવતાર પીર મુંદરદીન ના ભાખેલ	૧૦૦

ૐ

સત્પંથના છાપેલ

તૈયાર થયેલા હમારે ત્યાં મળતા પુસ્તકો.

નામ.

દર્શનલાભ.

૧ સત્પંથી આજ્ઞાપત્ર.	રૂ. ૨૭
૨ બુદ્ધા અવતાર.	રૂ. ૧૧૧
૩ ભાલારામ સુબોધ.	રૂ. ૧૧
૪ સત્ય પદ બોધિની.	રૂ. ૧૭
૫ નાયા કાકાનો સંવાદ.	રૂ. ૦૧૧૧=
૬ સત્પંથી કર્મ પ્રયોગ.	રૂ. ૦૧૧૧
૭ મોહોરના દર્શનનાં પાના.	રૂ. ૧૧
“ અમૃતવાણી ”	રૂ. ૦૧૧=
૮ શ્રી અમૃતવાણી	રૂ. ૦૧૧૧
૯ મૃગોદ્ધાર.	રૂ. ૦૧=
૧૦ સત્પંથીઓનાં કર્મ.	રૂ. ૦૧=
૧૧ દરે બુદ્ધે બરી.	રૂ. ૦૧=
૧૨ મોક્ષ દાર.	રૂ. ૦૧=
૧૩ સંત વાણી.	રૂ. ૦૧=
૧૪ કલિતારક મંત્રમ્.	રૂ. ૦૧
૧૫ સત્યનું શોધન.	રૂ. ૦૧
૧૬ શ્રી હમામ શાહ આવના પરછા.	રૂ. ૦૭=
૧૭ ભક્તની શોધ.	રૂ. ૦૭=
૧૮ શિક્ષાપત્રી.	રૂ. ૦૭=
૧૯ આશાણી.	રૂ. ૦૭=
*૨૦ નારણ રામજીનું પ્રતિ ધ્વની.	રૂ. ૦૭=
૨૧ સત્પંથીઓનો સધિયારો.	રૂ. ૦૭૦૧
*૨૨ અરજ.	રૂ. ૦૭૦૧
૨૩ સત્પંથીઓનું અંજન.	રૂ. ૦૭૦૧

* આ નિશાનીવાળા પુસ્તકો ખલાસ થઇ ગયા છે.

સત્પંથનું સ્વરૂપ.

૧ ટેક, ૨ પ્રતિજ્ઞા ૩ નિયમ

૧ સત્પંથીની ટેક.

૧ સત્ય, ૨ પુરુષાર્થ. ૩ પ્રેમ, ૪

સમાન ભાવ, ૫ ક્ષમા.

૨ સત્પંથીની પ્રતિજ્ઞા.

(૧) સત્પંથીનાં સર્વ નિયમોનું સેવન, (૨) બાળકાને સત્પંથી કેળવણી અપાવવી, (૩) અધશ્રદ્ધાનો ત્યાગ કરવો.

૩ સત્પંથના નિયમ.

૧ શરીર શુદ્ધી, ૨ હૃદય શુદ્ધી,
૩ વ્રત, ૪ ઉપાસના, ૫ ધ્યેય.

૧ શરીર શુદ્ધી અર્થે.

લાઠી સુતક, એટલે રજવાલાથી મરણ પર્યંતના સ્નાનાદિ પ્રયોગો, શ્રી ક્રમામ ગોરની આજ્ઞાનુકૂળ ઉતરાવવા તથા પાળવા.

૨ હૃદય શુદ્ધી અર્થે.

માદક પદાર્થોનું ત્યાગ, (લશણ, ડુંગળી, હીંગ, તમાકુ, અડીણ, ગાંજે, ભાંગ, તાડી, ચંડય, માંસ, મદિરા, વ્યાજ ગળી આદિને સર્વ પ્રકારથી ત્યાગવા.) શ્રી ક્રમામ ગોરનાં વચનાનુકૂળ.

૩ વ્રત અર્થે.

શુક્ર વારી બીજ અને દશાંશ શ્રી ઇમામ ગોરનાં
વાક્યાનુસાર પાળવી ને દેવી.

૪ ઉપાસના અર્થે.

સંધ્યાચારવખત. પૂજઘટપાટાદિની ક્રિયા શ્રી ઇમામ
ગોરની વાણી અનુગ્રહ કરવી.

૫ દ્યેય અર્થે.

આજ પ્રચલીત સમયના દ્યેય પુરુષ શ્રીનીષ્કલંકી
નારાયણ, તેજ પરમ નીરંજનનાંનુર (૩૫) સમગ્ર પૃથ્વી રીતે
શ્રી ઇમામ ગોરનાં વચનાનુગ્રહ માનવું.

શ્રી સદ્ ગોરના શ્લોક.

શ્રી સદ્ ગોર બ્રહ્માવાચ્યા સત્ય છે.

૧ સદ્ ગોર કહેરે, ૩પિયુ પિયુ સબ્બજીવ કરે,
અને પિયુ ન પાવે કોએરે;
મુખે જપંતા પિયુ ના મિલે,
એ તો શિરકે સાટે હોએરે. ૧

સદ્ ગોર કહેરે, શિરના સાટા તે કરે,
જે રેણી પજગાવે આપરે;
જીવ લગાવે જીકર શું,
તો સાચા જીવન પાસરે. ૨

૧ સદ્=સાચા, પવિત્ર. ૨ ગોર=ગુરુ ૩ પિયુ=માલિક, પતિ,
સ્વામી, પ્રમાત્મા. ૪ રેણી=રાત્રી. ૫ જગાવે=ભક્તિ કરે, સમરણ કર્યા
કરે, ઉદ્ધે નહિ તે. ૬ જીકર=જાપ જાયાજ કરવો. ૭ જીવન=પેદા
કરનાર, સંજનહાર.

સદ્ ગોર કહેરે, પિયુ પિયુ જીવ જંત કરે,
અને પિયુ ન પાવે કોએરે,
જીભું જપંતા પિયુ જો મિલે,
તો બગજ હંસા હોયરે. ૩

સદ્ ગોર કહેરે, બગ હંસાનો પહંતરો.
અને દિશે તે એકજ રંગ રે;
બગ ચરે ૧૦ મીન ૧૧ માનીયા,
હંસા ચરે રે ૧૨ રતન રે. ૪

સદ્ ગોર કહેરે, કાચ રતનનો પહંતરો,
અને ૧૩ કસતા તે પાછાં ૧૪ ભાંતરે;
કાચ ૧૫ કમાયે તે ૧૬ વિષ ભર્યો,
ભાઈ રત્ને ૧૭ અજવાલા ૧૮ રાતરે. ૫

૮ બગા=બગલું, એક જાતનું પાણીનું પંખી.
૯ પહંતરો,=અંતરો, બેઠ, નોખાપણું. ૧૦ મીન=માછલાં. ૧૧ માની-
યા=મનને ભાવતું, માનેલું, બહાલું. ૧૨=રતન=(રતન, દિરા, માણેક
મોતી વગેરે) ઝવેરાત. ૧૩ કસતાં=પરિક્ષા કરતાં, કસણી લેતાં,
તપાસી જોતાં. ૧૪ ભાંતરે=ચિત્ર, રૂપ, મુળ, ગુણ, જાત. ૧૫,
કમાયે=કમા+યે, કમા=સુંદર, રૂપળો, એ=સંબોધાને બોલાવવાનો
શબ્દ, પણ. ૧૬ વિષ=ઝેર. ૧૭ અજવાલા=પ્રકાશ, તેજ, રોશની. ૧૮
રાત=રાત્રી, સાંજ.

સદ્ ગોર કહેરે, ^૧સુગરા ^૨નુગરાનો પડંતરો,
^૩સખ સુરત ^૪એક ^૫સમાનરે;
 નુગરા તે ^૬ચહાવે ^૭દામકું,
 અને સુગરા હરિકા નામરે. ૬

સદ્ ગોર કહેરે, નામ લીધામાં અંતર ઘણો,
 જે પ્રેમ શું પ્રિત નાં લાગ્યેર;
 ધુલ ઉપર જેમ લીપણા,
 જેમ છુટા ^{૧૦}માદલ બળાયેરે. ૭

સદ્ ગોર કહેરે ^{૧૧}પ્રેમ ભક્તિ તેને હ્રદે વશે,
 જે ^{૧૨}અંતર ^{૧૩}લેહ લગાયેરે;
^{૧૪}સાસે ઉસાસે જપીએ,

૧ સુગરા=ગુરવાણા, જેણે ગુર કર્યા છે તે. ૨ નુગરા=ગુર વિનાના.
 જેણે ગુર નથી કર્યા તે. ૩ સખ=સર્વ. ૪ સુરત=રૂપ, આકાર, મોઢા. ૫
 સમાન=સરખા. ૬ ચહાવે=છાંછે, ચાલના કરે, તલખ કરે, પ્રેમ કરે,
 બહાલું ગણે. ૭ દામ=પૈસો, માયા, ધન, દોડત. ૮ અંતર=છેટાપણું,
 વેગળાપણું, દૂર, છેટે. ૯ કૂટા=ટૂટેલ, ફાટી ગયેલ. ૧૦ માદલ=ઢોલ,
 પખાવજ, મૃદંગ. ૧૧ પ્રેમ=લસક, બહાલ, સ્નેહ. ૧૨ અંતર=હૃદયનો
 ગુહ્ય ભાગ. ૧૩ લેહ=તગ્ની, ધુન, એકતર. ૧૪ સાસે ઉસાસે=સ.સો
 (શ્વ.સ) આવે છે ને જાય છે તે સ.થે સાથે, શ્વાસના ચડ્યા
 ઉતરવા સ.થે.

જેમ ૧૫કાને ૧૬સુરત ૧૭નવજાએરે. ૮

સદ્ ગોર કહેરે, ૧૮જિસ્મા ૧૯ધમાન ૨૦પ્રગટયા,
૨૧તિસથી ૨૨ગફલત હોવે દુરરે;
ત્યાંહા ૨૩અંધારા ૨૪ કયા કરે ?
જ્યાં સુજન કેરા ૨૫નુરરે. ૯

સદ્ ગોર કહેરે, નુરે તે ૨૬મંદિર ૨૭સમારિયા,
અને નુરે ૨૮રચ્યો ૨૯અસમાનરે;
નુર માંહેથી નુર પ્રગટયા,
તેનું સદ્ ગોર ૩૦બ્રહ્મા નામરે. ૧૦

૧૫ કાને=કોઇ પણ ઠેકાણુ, કાન સુધીપણુ. ૧૬ સુરત=સુતી
ખ્યાલ, ધ્યાન. ૧૭ નવ=નહિ. ૧૮ જિસ્માં=જેમાં. ૧૯ ધમાન=શ્રદ્ધા,
વિશ્વાસ, ભરોંશો, ભાવ, આસ્થા. ૨૦ પ્રગટયા=ઉપજાવ્યો, પ્રગટ થયો,
જાહેર થયો, નીકળ્યો. ૨૧ તિસથી=તેનાથી. ૨૨ ગફલત=ભુલ, આળશ,
પ્રમાદ. ૨૩ અંધારા=અજ્ઞાનપણું, અંધારું, મુંઢ વૃત્તિ. ૨૪ કયા કરે=
શું કરે ! ૨૫ નુર=પ્રકાશ, તેજ, અંશ. ૨૬ મંદિર=દેવળ, ઘર. ૨૭
સમારિયા=શોભાવ્યા, સાણગારી. ૨૮ રચ્યો=ખનાવ્યો. ૨૯ અસમાન=
આકાશ, નભ, સપ્તભાવન. ૩૦ બ્રહ્મા=નિર્વિકાર, પવિત્ર, પરમાત્મા,
સતો ગુણના પ્રધાન પુરુષ.

સદ્ ગોર કહેરે, નવલખ ૧ખાતાં આખીયા,
એ તો ૩નખી અને ૪રહેમાનરે;
૫ત્રી ૬ગુજરી અને ત્રી ૭ફારસી,
૮ત્રણમાં લખિયા ૯કુરાનરે. ૧૧
સદ્ ગોર કહેરે, અમે આવ્યા ૧૦એહ લોકથી,
૧૦દશે અસમાન બેએરે;
૧૧રંગ ૧૨ભોગ ૧૩પદ્મીએ બહુ રમે,
૧૪પણ ૧૫શિક થોડામાં હોએરે. ૧૨
સદ્ ગોર કહેરે, ૧૬ભાગ્ય ૧૭વડા તે લોકના,
૧૮જોગે કીધા ૧૯તપ ૨૦તિથિ ૨૧વ્રત ૨૨દાનરે;

::લખ=લક્ષ=ધ્યાન, લાખ ૧ખાતાં=વાતો, ૨આખીયા=ખોલ્યા, કહીયું. ૩નખી
=(નખી મહામંદ)જેને પરમાત્મા પોતાની એધાણી (શિકકો) કરી સંસરમાં
બોધ દેવા મોકલે છે, તેવો નખુવનવાલો, પેગમ્બર, સાચો ઉપદેશક,
પરમાત્માને ઓળખાવનાર. ૪ રહેમાન=દયાળુ, પરમાત્મા. ૫ ત્રી=ત્રણ,
૬ ગુજરી=વીતેલી, ભુતકાલની, ગુજ, (દિન્દી, સંસ્કૃત વેદ લગતી,
તમામ ભાષા.) ૭ ફારસી=ભેદયુક્ત (પારસી=ધરાની, ઇંગ્રેજી, તુરાની,
ઇસ્લામી, સુરિયાની આદિ ભાષાઓ) ૮ કુરાન=આકાશવાણીનું ઇસ્લામી
પવિત્ર શાસ્ત્ર, (અરબી ભાષાના=સમય નુકુળ, વર્તમાનકાળના પુસ્તકનું
નામ.) ૯ એહલોક=ઓ લોક, અખંડ ધામ, પરલોક. ૧૦ દશે અસ-
માન=દશે ભોવનની સૃષ્ટિ, વસ્તી. ૧૧ રંગ=રસ, મગ્ન, રમુજ, આનંદ,
રાગ. ૧૨ ભોગ=ભોગવે, આનંદ આપે તે, ભોગ વિલાસ, ઉપભોગ.
૧૩ પદ્મી=મરતખો, અધિકાર, હોદ્દો. ૧૪ ઇસ્ક=પ્રેમ. ૧૫ ભાગ્ય,
નસીબ, કિસ્મત, દૈવ. ૧૬ વડા=મોટા. ૧૭ તપ=દેહદમન, દેહને કષ્ટ
દેવું, સયમ. ૧૮=તિથિ=યાત્રાનાં સ્થાનો. ૧૯ વ્રત=શાસ્ત્રે નક્કી કરેલ
કર્મ, શાસ્ત્રોક્તનિયમો, નીમ. ૨૦ દાન=ધર્મબુદ્ધિએ આપવું તે, પર
માર્થે દાન દેવું તે.

૨૧સ્વર્ગ ૨૨ભોગવી તે ઉતર્યા,
 જેણે નજાણ્યા ૨૩નારાયણ નામરે. ૧૩
 સદ્ ગોર કહેરે, ૨૪બ્રમણાએ ૨૫જગ ૨૬વહી રહ્યા,
 અને ૨૭ભટકતાં ૨૮ભુલાએરે;
 જેને ૨૯નુર સદ્ગોરના ૩૦ભેટીયા,
 તે કેમ કરી ૩૧અમ્મર થાએર ? ૧૪
 સદ્ગોર કહેરે, સોના રૂપા માંહે સાચ હે,
 અને હીજે ૩૨અગન કેરી ૩૩કસરે;
 ૩૪આજ ૩૫રસાયણ ૩૬ગાલીએ.
 તો કેમ કરી હોવે ૩૭રસરે ? ૧૫

૨૧ સ્વર્ગ=સુખ ભોગવવાનું સ્થાન, જ્યાં મુવા પક્ષી શાસ્ત્રો જવાનું કહે છે તે જગ્યા. ૨૨ ભોગવી=માણી, વાપરી, ઉપભોગ કરી. ૨૩ નારાયણ=સૃષ્ટિના કર્તા આદિ પુરૂષ, જેનું શયન (પથારી) હામ પાણી ઉપર હતું. ૨૪ બ્રમણા=કલ્પના, ભુલવણી, દગ-બાજી, ઘેઘછા. ૨૫ જગ=જગત, સંસાર. ૨૬ વહી રહ્યો=હુંડ્યા કરે, ચાલ્યા કરે, ચાલ ચાલ કરેજી જાએ. ૨૭ ભટકતો=ઝડપતો, ભ્રમતો, ગમ્મડતો, વગર ખપનો ચાલ ચાલ કરતો. ૨૮ ભુલાએ=ભુલી જવાએ, વીસરી જાએ, મૂકી દેવાએ. ૨૯ નુરસદ્ગોર=(નુર+સદ્ગોર. નુર=પ્રકાશ, સદ્=પવિત્ર, ગોર=ગુર.) અત્માત્મની કળા (પ્રકાશ) વાલો ગુર, પ્રકાશ (અજવાળું) પાડે તેવો ગુર. અત્માત્મનો અંસા અવતાર, ખાસ અત્મા અવતાર. ખાસ નુરમાંથી ઉપજેલા. ૩૦ ભેટીયા=મલ્યા. ૩૧ અમ્મર=અજર, અક્ષયપદ, જ્યાં મરવાનું નથી. ૩૨ અગન=અગ્નિ, તાપ. ૩૩ કસ=કસણી, તાપ. ૩૪ આજ=વગર, વિના. ૩૫ રસાયણ=રસ કરનાર, ખાર. ૩૬ ગાલીએ=ઓગાળીએ, રસ કરીએ. ૩૭ રસ=પાણી જેવું, પાતળું, પ્રવાહી.

સદ્ ગોર કહેરે, ગુર કે શિર ગાંઠડી,
અને સેવકકે શિર ભારરે;
લોહાને નાવું બેશાએ ?
તો કેમ ઉતરિયે પારરે ? ૧૬

સદ્ ગોર કહેરે, ગુર અંધા તેના ચેલા નર અંધા,
અને દોએનાં બણે જ્ઞેતરે;
આપ મુરાદીને મન હઠી,
તે તો મુએ ના પામે મોક્ષરે. ૧૭

સદ્ ગોર કહેરે. જૂઠા મરણા સખ જુગ મરે,
અને સાચા ન મરે કોએરે;

૧ ગાંઠડી=ભારી, ગાંસડી, બચકા, પોઠલી. ૨ ભાર=ભોળો,
વજન. ૩ લોહાની=લોખંડની. ૪ ગુર અંધા=અનુભવ વિનાનો અજ્ઞાની
ગુર, જ્ઞાનચક્ષુ વિનાનો. ૫ નરઅંધા=મહાન અંધ, જેને કોઈ પણ
વાતની સૂજ કે ગતાગમ ન પડે તેવો. ૬ જ્ઞેત=પ્રકાશ, અજ્ઞવાણું,
સત્ય પરાયણપણું, સત્યતા. ૭ આપ મુરાદી=પોતાની હઠ કરનાર,
પોતાની મનની ઇચ્છા (મુરાદોમાં) રચ્યો પચ્યો રહેનાર. ૮ મન હઠી
=મનની હઠ ન મૂકે તે, મમતાને વળગી રહેનાર, સત્ય ન સૂજે તેવો.
૯ જૂઠા મરણુ=રોગ, દુઃખ ભોગવી લાય, લાય, ને વાય, વાય, દુઃખ,
દુઃખ, કરેલો. વૈદ્ય પ્રકૃતિને શેધતો મરે તે.

૧૦ ગુરુ જ્ઞાન વેધ્યા જે મરે,
તેને ફરી મરણનાં હોયરે. ૧૮

સદ્ ગોર કહેરે, ૧૧ સંસારસાગર ૧૨ મોહજાળછે,
અને શિરપર ભરીયેલ ભારરે;
જે સત્યક્રી નાવે બેશીએ,
તો સદ્ ગોર ઉતારે પારરે. ૧૯

સદ્ ગોર કહેરે, નાવ ક્રીજે હરિના નામની,
અને સાચા તે ભરીયે ભારરે;
પવન ચાલે જે પ્રેમકા;
તો સદ્ ગોર ઉતારે પારરે. ૨૦

૧૦ ગુરુજ્ઞાને વેધ્યા=ગુરુના જ્ઞાનને આધીન રહી
ધર્મ પાળવો, જે કાંઈ આવરણ આવે તેને સહન
કરી આજ્ઞા પાળવી તે, સર્વ સંકટો આજ્ઞા પાળતા મેલવા
ગુરુના જ્ઞાને વિંધાઈ જવું, ધાયત્ર થઈ જવું. ૧૧ સંસાર સાગર=
જગત, દુનિયાના કુથાનો પાર ન આવે તેવો માયાની પ્રપંચ જાળને!
દરિયો, માયાનો સમુદ્ર. ૧૨ મોહજાળ=બ્રાંતીનો પાસો, અજ્ઞાનમાં પચાવી
રાખનાર કંદો, બ્રાંતીનાં સાધનોમાં પડ્યા રહેવું. ૧૩ નાવ=જહાજ,
વહાણ, મંછવો નાવું.

સદ્ગોર કહેરે, ^૧ભોળાવે જીવ તું ભૂલિયો,
સદ્ગોર^૨ દુઝ^૩ મત્ત જાણુરે;
૪ જીવ પિણ્ડનાં છે જે ધણી,
જેણે^૫ નિપાધ^૬ ચારે ખાણુરે. ૨૧

સદ્ગોર કહેરે, ચારે ખાણુ જીવ તું આવીયો,
અને ^૭ભમ્યો તે બહુ અપારરે;
^૮પૂરવ પુણ્ય તે પોતા તણા,
જે પામ્યો મનુષ્ય ^{૧૦}અવતારરે. ૨૨

૧ ભોળાવે=ભુવવણીએ, ગદ્ગતે. ૨ દુઝ=ખીજ. ૩ મત્ત=નહિ.
૪ જીવ=પ્રાણુ. પંચતત્ત્વના એક સમુહની વિશેષ શક્તિ, પ્રાણુ-
વાયુ, જેથી શરીર ગતીવાન છે તે, આત્મા. ૫ પિણ્ડ=શરીર, ખોળીયું
પંચતત્ત્વનો બનેલો દેહ. ૬ નિપાધ=પેદા કરી, બનાવી, સૂઝાવી,
ઉત્પન્ન કરી. ૭ ચારે ખાણુ=જીવની લક્ષ સોરાસીની ગતીનાં મુખ્ય
ચાર ભાગ, તે સ્વેત, ઉદ્દળીજ, ધંડજ, જરા. ૮ ભમ્યો=ફર્યા કર્યો,
ભટક્યો. ૯ પૂરવ પુણ્ય=પૂર્વ+પુણ્ય પૂર્વ=પાછળનું+પુણ્ય=
શુભ, ધર્મ, સદ્ગુણ, ઉત્તમકર્મ, ધર્મના કામ. પૂર્વ જન્મમાં કરેલા
ઉત્તમ કર્મ. ૧૦ અવતાર=નીચે આવવું, અવતરવું, જન્મ ધારણ
કરવો.

સદ્ગોર કહેરે, મનુદેહ પામ્યો તો^{૧૧}કયા લયા ?

અને ના જાણ્યા^{૧૨}મૂકતાના^{૧૩}ભેદરે;

^{૧૪}માણુક મોટા તો કયા લયા ?

જેને ^{૧૫}અંતર ન પડીયા ^{૧૬}છેદરે. ૨૩

સદ્ગોર કહેરે, મનુષ્ય દેહી તો ^{૧૭}દુર્લભ છે,

તે તો નહિ આવે વારો વારરે;

^{૧૮}પાત્ર^{૧૯}પીછાણી^{૨૦}પરિશ્રવ^{૨૧}પૂજ્યે,

તો ^{૨૨}કુળનો હોયે ^{૨૩}નિસ્તારરે. ૨૪

સદ્ગોર કહેરે, ^{૨૪}કાલ^{૨૫}સિયાણો તારેશિરભમે,

અને મત કાંઈ આંધો ^{૨૬}આશરે;

દમે દમે હરિને જપીએ.

જેમ ^{૨૭}રવી ઉગે પ્રકાશરે. ૨૫

૧૧ કયા લય=યં થયું ? ૧૨ મૂકિત=મોક્ષ, જન્મ મરણથી છૂટી જવું તે. ૧૩ ભેદ=ગુહ્યર્થ, તત્ત્વજ્ઞાન, મર્મ. ૧૪ માણુક=રાતા રંગવું ઝવેરત, રાતું મણી, બહુ મુલ્યવાન લાત્ર પથ્થર. ૧૫ અંતર=વચમાં, હૃદયમાં. ૧૬ છેદ=કાણું, વીંધ. ૧૭ દુર્લભ=દુઃખે મલે તેવું, બહુ મોંઘું, મુશ્કેલ, આકર્ષ. ૧૮ પાત્ર=ત્રયક, પવિત્ર, અભરૂપ. ૧૯ પીછાણી=આળખી. ૨૦ પરિશ્રવ=પુરણ અભ, પંચમાત્રા, જ્ઞાન અભથી પણ પં. ૨૧ પૂજ્યે=સેવીએ, અધિન થમએ. ૨૨ કુળ=વંશ, કુટુંબ. ૨૩ નિસ્તાર=ઉદ્ધર, પાર પડવું. મેક્ષ થવે, ૨૪ કાલ=મૃત્યુ, જન્મ, ૨૫ સિયાણો=શકરો બાજ, ૨૬ રવી=સૂર્ય.

સદ્ગોર કહેરે, રવી ઉગે અજવાલા લયા,
અને રેણી તે હોવે દૂર રે;
નવે ખંડ માંહે દેવ પ્રકાશીયા,
જેમ પ્રભાતે હગ્યા સૂરરે. ૨૬

સદ્ગોર કહેરે, રવી ઉગ્યાને સર્વે પદિન કહે,
અને રેણી ના કેહેવે કાયે રે;
એમ સદ્ગોરથી જીવને મોક્ષ છે,
અવરેથી મોક્ષ ન હોયરે. ૨૭

સદ્ગોર કહેરે, અમે આઠ્યા સ્વર્ગથી,
અને લાઠ્યા મુક્તિનો લવરે;
જેને ૧૦ નુર સદ્ગોર ૧૧ ભેટીયા,

૨વી=સૂર્ય. ૨ દેવ=(દિવ=પ્રકાશવું) વિશ્વેસ, (વિશ્વનો ધરા),
પરમેશ, અમ્મર પ્રાણી સ્વર્ગમાં રહે છે તે. સૂર્યદેવ. ૩ પ્રભાતે=સવારે,
૪ સૂર=સૂર્ય. ૫ દિન=દિવસ, દિવસ, ૬ અવર=મીઞ્જે, અન્ય. ૭ સ્વ-
ર્ગ=સ્વર=આકાશ) દેવોનું ધામ, સુખનું ધામ, દિવ્યલોક, પુણ્યલોક,
૮ મુક્તિ=છુટકારે, સંસાર બંધન-પાપથી છૂટયા પછી જે ધર્મ પ્રાપ્તિ
તે. ૯ ભેવ=ભેદ, મર્મ. ૧૦ નુર સદ્ગોર=(નુર+સદ્+ગોર, નુર=પ્રકાશ,
તેજ, અંશ,+સદ્=ઉત્તમ, સાચા,+ગોર=ગુર.) પ્રકાશિત સાચા ગુર,
અભ્યનું તેજ, જગતને પ્રકાશિત રસ્તે લઈ જનાર ગુર, પરમાત્માને
દેખાડનાર ગુર, મુલ તેજમાંથી ઉપજેલા ગુર. ૧૧ ભેટીયા=મર્યાદા,
પ્રાપ્ત થયા.

તે ૧૨અમ્મર હુવા ૧૩ત ત ખેવરે. ૨૮

સદ્ગોર કહેરે, ૧૪પ્રત્યક્ષ જુઓને પારખું,
જે સાચે મને ૧૫પત આચેરે;
૧૬લોહા ૧૭પારસ જે મિલે,
તો પક્ષમાં ૧૮કંચન થાયેરે. ૨૯

સદ્ગોર કહેરે, ૧૯ધયલ ૨૦ભમરીનો ૨૧પંડંતરો,
અને લેઈ ૨૨મંદિરમાં જાયેરે;
ભમરિ ૨૩ચટકો ધયેલ ૨૪સહે,
તો ૨૫આપ ૨૬સમાણી થાયેરે. ૩૦

૧૨ અમ્મર=અવિચલ પદ, મરે નહિ તે, જેનો નાશ નથી, અક્ષર અખંડ. ૧૩ તતખેવ=તુરત, તેજ વખત, તાજડતોખ.

૧૪ પ્રત્યક્ષ=પ્રગટ, નજર આગળ, રૂબરૂ હાજરીમાં. ૧૫ પત=પતીળ, વિશ્વાસ, ભરૂંસો, ખાતરી. ૧૬ લોહા=લોખંડ, લોહું. ૧૭ પારસ=મણિ, જે લેઢાને અડકે તો લોહું સોનું થઈ જાયતે. ૧૮ કંચન=ચોખ્ખુ સોનું. ૧૯ ધયેલ=કીડો, ધાનમાં, વનસ્પતીમાં થાય છે તે.

૨૦ ભમરી=પાંખવાળા ઘણા રંગનાં ઝેરી જાતના જીવડા. ૨૧ પંડંતરો=નમુનો, ભેદ, જુદાઈ. ૨૨ મંદિર=ઘર, ધર, ધામ. ૨૩ ચટકો=ડંખ, ટચકો, ધા, ખટકું બરવું તે. ૨૪ સહે=સહન કરે, વેઠે. ૨૫=આપ=પોતે, ભમરી, ખુદ. ૨૬ સમાણી=જેવી, સરખી, બરોબર.

સદ્ગોર કહેરે, ગંગા તે આવ્યા સ્વર્ગથી,
અનેલાગ્યાતે વિષ્ણુને ચરણરે;
અનેક નદિયું આવી મલે,
સર્વે તે હોવે ગંગા ચરણરે. ૩૧

સદ્ગોર કહેરે, ગંગા તે પતીરથ બહુ રહે,
એ તિથે તે સદ્ગોર પીરરે;
એ પ્રભા થકી અલગા રહ્યા,
તે કાવે નદિયું કેરા નીરરે. ૩૨

સદ્ગોર કહેરે, ભૂત ભક્તિ સખ ૧૦ જુગકરે,
તે તો પડીયા ૧૧ મોટે ફેર રે;

૧ ગંગા=ગંગા નદી. વિષ્ણુનાં ચરણને પરમેશ્વર પાણીવાલી નદી. ૨ વિષ્ણુ=પાવનકારી શક્તિ. સત્વગુણનું સ્વરૂપ, સર્વવ્યાપક, પરમેશ્વર. ૩ ચરણ=પગ, ટાંટિયા. ૪ વર્ણુ=મન, નાન, રંગ. ૫ તીરથ=પૂણ્યક્ષેત્ર. પવિત્ર જગ્યા, ધર્મક્ષેત્ર, પુણ્ય ભુમિ, પવિત્ર પુરુષોત્ત્થાન. ૬ સદ્ગોરપીર=સત્ય બોધ આપનાર પીર. ૭ પ્રભા=વેહેન, પાણીનો વેગ. ૮ ભૂત=ભૂતકાલની લીલાની, પંચ-ભૂતોની, પીશાય, ભૂતયોની પામેલ. ૯ ભક્તિ=ભજન, જાપ, માળા, ધ્યાન, સેવા. ૧૦ જુગ=સંસાર, સર્વ લોક. ૧૧ મોટે ફેર=આવાગ-વન, લક્ષ્યોરાસી.

૧૨ જંગલે જીવ ૧૩ અન્નતવશે,
તેને કાણુ ૧૪ બતાવે ૧૫ સેરેરે. ૩૩

સદ્ગોર કહેરે, જંગલે ૧૬ જીવ ૧૭ ભુલો પડ્યો,
તે ૧૮ કિસકુ પૂંછે ૧૯ રાહરે ?
એ મહા વનમાં માણુસ મલે,
તો તેતો ૨૦ ઠેકાણુ ૨૧ બતાવેરે, ૩૪

સદ્ગોર કહેરે, સંસાર ૨૨ સુનો જુગ ૨૩ અંધો,
અને ૨૪ સુને સુન પૂજાએરે;
જો ૨૫ પાવૈયાને ૨૬ પાનો ચડે,
તો તે જીવ અમ્મર થાએરે. ૩૫

૧૨ જંગલ=વનવગડો, મહાવન. ૧૩ અન્નત=ગણી
ન શકાયા તેવા, ધણુ. ૧૪ બતાવે=દેખાડે. ૧૫ સેર=મારગ, રસ્તો,
પગથી પડેલ કોડો. ૧૬ જીવ=માણુસ. ૧૭ ભૂયો પડે=તીસરી જાએ,
રસ્તા ભૂલે, વાટ ચૂકી દે. ૧૮ કિસકુ=કોને. ૧૯ રાહ=રસ્તો, માર્ગ.
૨૦ ઠેકાણુ=સ્થાન, જગ્યા, ઠેકાણું. ૨૧ બતાવે=દેખાડે, બતાવે.
૨૨ સુનો=ગદગત વાણી, ભૂલકણી, ભુલી જાએ તેવા, યાદ ના રાખે
તે. ૨૩ અંધો=આંધળો. ૨૪ સુનેસુન=કિજડ, ખાલી, દૈવન વિનાનું,
વસિનવિનાનું. ૨૫ પાવૈયા=હીજડો, ખાચણો, ખદડો. ૨૬
પાનોચડે=ધાવણુ આવે, દૂધ ચડે, છાતીમાં દૂધનું ઉભરાવવું, દુધનો
ઉછાળો આવવો, જોશ મારવું.

સદ્ગોર કહેરે, સાચા જુઠાનાં પારખાં,
અને પરખો તે પરખણ હારરે;
‘મોતી જે ભાગ્યું’ સ્વીધતાં,
તેનું ‘મુલ નહિ ને ખાડરે, ૩૬

સદ્ગોર કહેરે, સાચાને શિર ચડાવીએ,
અને કહિયે તે અંતરની વાતરે;
જુઠાને કોએ પૂંછે નહિ,
જેને ન જડી^૧ શાહકી^૨ ધાતરે. ૩૭

સદ્ગોર કહેરે, જુઠાને જગપત્ સાવશે,
અને સાચકું મારે સાતરે;

૧ મોતી=મુકતા, છીપમાંથી દરિયામાં પાકતું મણી, કીંમતી
પદ્ધતિ. ૨ સ્વીધતાં=કાણું પડનાં, સાર કરતાં. ૩ મુલ=કીમત. ૪
પડ=ઉપકાર, બદલો, અવેજ, અહેસાન, વળતર. ૫ શાહ=સરદાર,
આદલાદ, હાકમ, માલીક, વિષ્ણુને અવતાર મનુષ્યરૂપે હોએ તે,
દમામ. ૬ ધાન=ગુહતાની ચોખવટ, ભેદી વાતની કુંચી, ગણવાની
સેહલી રીત, યદી.

પણ જૂઠે જુઠા બે આવી મિલે,
ત્યાં બોલે તે જ્યાંયને સાતરે, ૩૮

સદ્ગોર કહેરે, ‘સભા સોહાતું સર્વ’ બોલે,
કોઈ બોલે ન સત્ય ધર્મરે;
આપ વખાણે પર નિંદા કરે,
ભાઈ તે શિર બેશે ૧૦કરમરે. ૩૯

સદ્ગોર કહેરે, કરમ તે સરવે ઉતરે,
ના ઉતરે પર નિંદા ને ૧૧આળરે;
૧૨પર ગવન ના ઉતરે,
ના ઉતરે આપ હત્યાને ૧૩આલરે. ૪૦

૭ પાંચ ને સાત=ભગતું નહિ તેવું, પાંચ પછી
છો હોય, પણ તે પાંચ પછી સાત ગણે તેવું, (પાંચ પછી છો,
તે ભેગા અનાવડી છો ઉમેરી ખારની સંખ્યા. પુરી કરવી તે.)
ખારેવટ, ખારે ઘાટ. ૮ સભા=મંડળ, ધણા જનોનું (વિદ્ધ નોનું) એક
જગ્યાએ ભેગા થવું તે. ૯ સોહાતું=ગમે તેવું, અનુકુળ. ૧૦
કર્મ=દોષ, પાપ. ૧૧ આળ=તોહોમત, અટ્ટો, બોલતાન, વગર કારણ
દોષ બોલવો. ૧૨ પરગવન=ખર કર્મ, છીનાણું, વ્યભિચાર. (પર
પુરંપ, કે પરસ્ત્રી ગમન.) ૧૩ આલ=નાનું છોકરું, અણુસમજ
આલક, ખાત્રહત્યા.

સદ્ ગોર કહેરે, પાંચ હત્યા તો પાપીણી,
જે શીર બેશારે લાએરે;
તે નિત્ય નિત્ય જઈ ગત્માં મલે,
તોએ તે જીવ પાવન ન થાએરે. ૪૧

સદ્ગોર કહેરે, તપ પતિર્થ, વ્રત જ્યજ કરે,
અને દેવે બહુ ભૂમીના દાનરે;
તોએ કર્મ ન એવા ઉતરે,
જે કરે ગંગાનું સ્નાનરે. ૪૨

સદ્ ગોર કહેરે, પાંચ હત્યા તે પરલોકથી,
અને લખી જે હોએ ૧૦ લેલાડરે;

૧ હત્યા=હણ્યાનો પાપ, માર્યાનો દોષ. ૨ ગત=ભક્તિ કરવા
મલેલ મનુષ્યોનું ટોળું, સભા, ભક્તોનો સંઘ. ૩ પાવન=પવિત્ર,
નિર્દોષ. ૪ તપ=ઈંદ્રીયોને દમવી, રોકવી. ૫ તિર્થ=યાત્રાઓનાં ધામ,
પવિત્ર પુરુષોના રહેવાના સ્થાન. ૬ વ્રત=અપવાસ, ધાર્મિક નિયમો,
દાનાદિ. ૭ યજ્ઞ=પાણી કે અમિના કુંડમાં (વેદીમાં)હોમ કરવો, હવન કરવા
માંડેલ વિધિનો મેળો. ૮ ભૂમી=પૃથ્વી, જમીન. ૯ પરલોક=દેવલોક,
અક્ષલોક, વિષ્ણુલોક, પિતૃલોકાદિ. ૧૦ લેલાડ=કપલ, નસીમ, ભાગ્ય.

૧૧ ફાટે પણ એ ૧૨ ફાટે નહિ,
 એ તો ભોગવી છૂટાએરે. ૪૩
 સદ્ગોર કહેરે, ૧૩ અધોગતિએ જીવ અવતર્યો,
 અને પડિયો તે ૧૪ ચારે ખાણરે;
 ૧૫ અધુરેથી જો ૧૬ ધંડ ૧૭ ગળે,
 તે ઉગ્યા શું જાણે ૧૮ ભાણરે. ૪૪
 સદ્ ગોર કહેરે, જન્મ અંધો તે જીવ રહ્યો,
 તેની ૧૯ જોત ગદ્ય ૨૦ બીશારરે;
 ૨૧ પાપી ૨૨ પરિવ્રજીત ૨૩ પેપે નહિ,
 તે શું જાણે ૨૪ શરણાશ્રયરે? ૪૫

૧૧ ફાટે=ટૂટે, ઓછો થાએ, છોડાય, ઘટે. ૧૨ ફાટે=નાસ થાએ, જતા રહે. ૧૩ અધોગતિ=(અધઃ+ ગતિ, અધઃ=નીચે+ ગતિ=જવું, વહન.) દુર્ગતિ, નરકવાશ, ભૂતયોની. ૧૪ ચારે ખાણ=રેવેદજ, અંડજ, ઉદ્ભીજ, જરયુજ, એ ચાર ખાણ, લક્ષ્ય ચેરાસીના ચાર ભાગ. ૧૫ અધુરેથી=અધવચમાંથી, અડધેથી, પૂરે દિવસે નહિ તે. ૧૬ ધંડ=ગર્ભનું બધરણ, ગેળ ગોળો. ૧૭ ગળે=પીગળે, પડે, ઉતરે, અવતરે. ૧૮ ભાણ=સૂર્ય. ૧૯ જોત=જેજ, અજગણું, પ્રકાશ, નજર, દ્રષ્ટી. ૨૦ બીશાર=ચીશરી જવું ભુલી જવું, જતી રહેતી. ૨૧ પાપી=પાપનો કરનાર, દોષી. ૨૨ પરિવ્રજીત=પરવ્રજીત, જ્ઞાનવ્રજીતી પણ પર, જગદિશ્વર, પરમેશ્વર. ૨૩ પેપે=દેખે, નીકાળે, જૂએ. ૨૪ શરણાશ્રય=તો કોઈ આધાર નથી તેનો આધાર, નિરધારનો ખેલી, દયાળુ

સદ્ ગોર કહેરે, ૧સહસ્ર પચાસા તેં ભોગવ્યા,
અને પામ્યા તે મનુષ્યા દેહરે;
સત્ય વાત નહિ તેને શરીર લગી,
જેમ ઊનાળે ઉડ્યા મેહરે. ૪૬

સદ્ ગોર કહેરે, ૪નગરે ૫નીર ૬ખત્રખલ્યા,
૭છ ૭ભળિયા ૮જમના ગંગરે;
પાપી પાવન એણી પેરે થાયે,
જે માટે ૯હરિશું રંગરે. ૪૭

સદ્ ગોર કહેરે, રંગ રે જેસા ૧૦પતંગકા,
અને ૧૧તેસા ૧૨દુનિયાકા રંગરે;

૧ સેઠસ પચાસા=પચાસહજાર વરસનો એક ફેરો, તેવા ધણા.
૨ શિરઝગી=માથા સુધી, ધ્યાનમાં ઉતરતી, ધ્યાનમાંએ નહિ, માથા
સટે પહો નહિ. ૩ ઉનાળે ઉડ્યા મેહ=નિપ્રીત, અચળું, નુકશાની
ઉપજતી, ખગડવાકળ. ૪ નગર=શહેર, ગામ. ૫ નીર=પાણી, જલ.
૬ ખત્રખલ્યા=ઢોલો માગતા ગ્યા. ૭ ભળિયા=મલ્યા, ભેગા થયા,
એક થયા. ૮ જમનાં ગંગ=પવિત્ર મોટી નદીયો નામ. ૯ હરિશું-
રંગ=ભક્તિ, હરિથી હેન, મ.યાનો રંગ તજવો. ૧૦ પતંગકા=પતંગ-
ગિયાનો, જરાવારમાં ઉડી જનાર. ૧૧ તેસા=તેવા. ૧૨ દુનિયા=જગત,
સંસાર, માયાં.

૧૩કમલ રંગ ૧૪ભેદે નહિ,
તેને સર્વ દીશે ૧૫કઢંગરે. ૪૮

સદ્ ગોર કહેરે, ૧૬બાના તે પેહરે ૧૭બાપડે,
અને જુગ ૧૮દીખાવે ૧૯મંતરે;
ખાએપીએ પિંડ^{૨૦}પોષે આપણું,
પણ ન કરે જીવ ૨૧નિશ્ચિંતરે. ૪૯

સદ્ ગોર કહેરે. સત્યકા બાના પેહેરીએ,
અને ૨૨અંતર ૨૩લેહ લગાએરે;
સાંસ ઉસાસે ૨૪આરાધિએ,
જેમ ૨૫કાને સુરત નાં જાએરે. ૫૦

૧૩ કમલ=હૃદયકમલ, નાભીકમલ, ફૂલનીગ્નતો માહેથી એક જાતનું નામ. ૧૪ ભેદે=છેદે, ઉતરી પડે, વળગી જાય, સોંસરૂં આરપાર નીકલે. ૧૫ આલ=આલ પંપાલ, મિથ્યા, ખોટું. ૧૬ બાના=ભેખ, વેશ, એધાણી. ૧૭ બાપડે=ગરિબ, બિચારા, બાપડા. ૧૮ દિખાવે=જોવરાવે, દેખાડે. ૧૯ મંત=મહંત, આચાર્ય, મિત્ર, સાધુ. ૨૦ પોષે=સીંચે, પાલે, સાચવે. ૨૧ નિશ્ચિંત=ચિંતારહીત, શ્રીકરવિનાનો, અલમસ્ત. ૨૨ અંતર=હૃદયમાં. ૨૩ લેહ=એકાગ્રતા, એક સુરતાએ, એકાતાર. ૨૪ આરાધિએ=જાપીએ, ભજીએ, આરાધીએ. ૨૫ કાને સુરત નવ જાએ=સુરતાને કાને શું શબ્દ પડે છે, તેનું પણ જ્ઞાન રહે નહિ. (આગલ પાછલ શું થાએ છે. તેટલું પણ તેની જાણમાં ના આવે.)

સદ્ ગોર કહેરે, ૧આપ સમારો સાચશું,
અને સત્યકા કરો સણુગારરે;
૪ન્યણે ૫કાજલ ૬સારો ૭નેહકા,
૮પિયુ ૯કરો ૧૦ગલેકા ૧૧હારરે. ૫૧

સદ્ ગોર કહેરે, ૧૨શૂરા હોકર શિર દેવે,
અને ૧૩દહે ૧૪સામાકું ૧૫ધાએરે;
૧૬જીવ ના રાખે આપણા,
૧૭મૂએ ૧૮નિવેડો થાએરે. ૫૨

સદ્ ગોર કહેરે, મૂઆ સો જેના મન મૂઆ,
અને ૧૯ધરતી સમાણા આપરે,

૧ આપ=પોતાને, આત્મા. ૨ સમારો=સણુગારો. ૩ સણુગાર=શુશે.ભિત, શોભાયમાન, શોભાવાળું, વસ્ત્ર, ધરેણાદિ, પહેરવા તે. ૪ ન્યણે=આંખે. ૫ કાજલ=મેશ, આંખમાં આંજવાનું અંજન. ૬ સારો=આંઝો, નાંખો. ૭ નેહ=પ્રેમ, હેત. ૮ પિયુ=સ્વામી, માલીક, પરમાત્મા. ૯ કરો=ખનાવો. ૧૦ ગલેકા=કોટનો. ૧૧ હાર=હાથડો, માળા. ૧૨ શૂરા=હિમ્મતવાન, નિભર્ય. ૧૩ દહે=દેવે. ૧૪ સામાકું=પ્રતિપક્ષીને, સામાવાલાને, શત્રુને. ૧૫ ધાએ=ઝાટકો, ધાત, જખમ, ચોટ. ૧૬ જીવનાં રાખે આપણા=મરણુનો ભય ન હોય, મરવાની પણ જેને ચિંતા નથી. ૧૭ મૂએ=મરણુ પછી, મૃત્યુબાદ. ૧૮ નિવેડો=ફેસલો, ખુલાસો, ચોખવટ, છવટ. ૧૯ ધરતી સમાણા=પૃથ્વી જેવો સહન કરનાર.

આ પાંચે તત્કા પૂતલા,
તો જપે ૨૦અજંપા જપરે. ૫૩

સદ્ ગોર કહેરે, જુગ સારા ૨૧નિર્ધન ૨૨ભયા,
૨૩ધનવંતા નાં દેખું કોએરે;
ધનવંતા નર તે આંખીએ,
જેની પ્રીત પિયુ શું હોએરે. ૫૪

સદ્ ગોર કહેરે, સો ધન ૨૪સંચો બાપડે.
જેમાં કોએ ન ઘાલે હાથરે;
જનમ મરણ ૨૫ગંજે નહિ,
પછી મૂએ તે આવે સાથરે. ૫૫

૨૦ અજંપાજપ=વગર જપે જપાએ તે જપ,
જેથી નાડીએ નાડીએ (રગે રગે), રૂંએ રૂંએ રણુંકાર લાગી
જાએ તેવો જપ, ખાતા, પીતા, ઉંધના, કામકરતા મંત્રનો જપ
બંધ ના પડે તેવી ટેવ પાડવી તે. ૨૧ નિર્ધન=ગરિબ, ધન વિનાનો.
૨૨ ભયા=થયા. ૨૩ ધનવંતા=ધનવાળો, પૈસાદાર. ૨૪ સંચો=ભેળું
કરો. ૨૫ ગંજે=મીતે.

સદ્ ગોર કહેરે, ૧અમી પીધે રવિષ ઉતરે,
 ૩જલ પીધે ૪તરસ ૫ખૂઝાએરે;
 ભોજન લીધે જેમ ૬ધુધા ભાગે !
 તેમ હરિ નામે પાતક જાએરે. ૫૬

સદ્ ગોર કહેરે, ૭ગાલી સો સખ ૮છાંડીએ.
 અને ૧૦માંહે તે લાવો જીવરે;
 જન્મ ૧૧ગમાવો પ્રેમશું,
 તો પામો આપણા ૧૨પિવરે. ૫૭

સદ્ ગોર કહેરે, ૧૩પિયુ પિયુ સખ જીગ કરે,
 બોલે જેમ મુખે વાતરે;

૧ અમી=અમૃત. ૨ વિષ=ઝેહેર. ૩ જલ=પાણી. ૪ તરસ=પ્યાસ.
 ૫ ખુઝાએ=ઓલવાએ. છીપે, શાન્ત થાએ. ૬ ધુધા=મુખ, અધ્યા.
 ૭ ગાલી=ગે. છી, વાત. ૮ સખ=સર્વ. ૯ છાંડીએ=તજીએ, મૂકી દેખાએ.
 ૧૦ માંહે=માંહેડીયા, અંદરની બાજુ, તત્ત્વમાં, ભેદમાં. ૧૧
 ગમાવો=પૂરો કરો. ૧૨ પીવ=પિયુ, ધણી, માનિક, પ્રભુ. ૧૩
 પિયુ=હરિ.

પિયુ પિયુ જીવ જંત કરે,
પણ કોઈ નાં જાણે ધાતરે, ૫૮

સદ્ ગોર કહેરે, ધાત અમારી તો સો ૧૪બૂજે,
જે કોઈ ચાલે સાચે ૧૫સેરરે;
સો ધર ૧૬પોતા આપણા,
સો કદી નાં આવે ૧૭ફેરરે. ૫૯

સદ્ ગોર કહેરે, પ્રેમ ૧૮પિયાસી મનવશે,
જે મનમંહી કીજે ૧૯નેહરે;
દુનિયાં ૨૦દુરિજન ૨૧દાખવે,
તે જલ બલ હોવે ૨૨ખેહરે. ૬૦

૧૪ બૂજે=સમજે, જાણે, ઓળખે. ૧૫ સેર=રસતો, ચીસો,
કેડો, માર્ગ. ૧૬ પોતા=પોહોંચી ગયા. ૧૭ ફેર=ખીજવાર, ફરી. ૧૮
પયાસી=તરસી, ઇચ્છાવાલી, ઇચ્છતી. ૧૯ નેહ=હેત, પ્રેમ. ૨૦
દુરિજન=અનિતિવાળા, ચાડીખોર, છિદ્રશોધુ, મર્મ ઉધાડનાર,
ખારીસો. ૨૧ દાખવે=દેખાડે, નજરેકરે. ૨૨ ખેલ=ધૂળ, રજ,
રાખોડી.

સદ્ ગોર કહેરે, પ્રીત પિયુની દોહેલી,
પ્રેમે શું પડીયા સોલરે;
કનક કસોટી જે આપ કરો,
તો પામો ચુન્દા ખોલરે. ૬૧

સદ્ ગોર કહેરે, મૂલ પાયા સો ભાણેક જલયા,
જેને લાગ્યા કલેજે બાણરે;
વજ્ર ૧૧ વિંઝયા લાગે નહિ,
તે તો પરવત કેરા પાણરે. ૬૨

સદ્ ગોર કહેરે, પાણુ પરમોઘા ગુણકરે,
એથી વિપરીત નુગરા જાણરે;

૧ દોહેલી=કઠણ, સખત, મુશ્કેલ. ૨ સોલ=એકાંણ, લીસોટા, ચામડા. દાગ ૩ કનક=સોનું. ૪ ચુન્દ=શ્રેષ્ઠ, ચઢીયાતું. ૫ મોલ=કીમત ૬ મ.ણેક=લાલમણી, એક જાતનું જવાહીર રાતા રંગનું. ૭ જલયા=થયા, થયે. ૮ કલેજે=કળજે, કાળજમાં. ૯ બાણ=તીર. ૧૦ વજ્ર=(વજ્ર) ઇંદ્રનું આયુધ, -એ ધણુ કઠણ તે ધારવાણું છે. એથી મોટા કુંગરો પણ કપઇ જાય, દબીયા ઋષિનું લાડકું. ૧૧ વીંઝા=ફેરવી ધા કરવો, મારવું. ૧૨ પરવત=(પર્વત) પડાડ, કુંગર. ૧૩ પાણુ=પથરો. ૧૪ પરમોઘ=સમજાવવો, કેળવવો, સુધારવો, ઘટ કરવો. ૧૫ વિપરીત=કેલટું. અવળું, ઉંધું, સામ, પ્રતિકુળ ૧૬ નુગરા=ગુરુ જેણે ન કપો હોય તે, ગુરુ પિતાના.

૧૭રણુમે' નાં આવે ૧૮દુંકડા,
જેમ ૧૯ગોણુ વિનાના બાણુરે. ૬૩

સદ્ ગોર કહેરે, ૨૦ગોર બ્રહ્માજી એમ બોલીયા,
એ તો સમજે તે સાચા કોએરે;
અઢી તે અક્ષર પ્રેમના,
ભાઈ પડે સો ૨૧પંડિત હોયરે. ૬૪

સદ્ ગોર કહેરે, પંડિત પડીયા બોહોત ફરે,
અને સાચા નાં લીયા સેરરે;
૨૨જ્યું ૨૩બોહોતેરા દોડીએ,
ત્યું પડીએ મોટે ૨૪ફેરરે, ૬૫

૧૭ રણુ=રણુવગડો, લડાઇનું ક્ષેત્ર, સંકટનું સ્થાન. ૧૮ દુંકડા=પાસે, કને. ૧૯ ગોણુ=પુંખ, પુંખલો, તીરની પાછલ પીંછા ચારે બાજુ ૭-૮ ઇંચ લાંબા જે છેડે બાંધવામાં આવે છે તે. ૨૦ ગોર બ્રહ્માજી=સૃષ્ટિના મુક્ત (આદિ) ગુરૂ, નિર્વીકાર. ૨૧ પંડિત=બહુ ભણેલો, વિદ્યાવાળો, બહુ શસ્ત્રો જાણનાર. ૨૨ જ્યું=જેમ, જેની રીતે. ૨૩ બોહોતેરા=ઘણુ ઘણુ, અતીજ. ૨૪ ફેર=ચક્કર ફેરાવામાં

સદ્ ગોર કહેરે, ફેરે પડે ૧ઉનકી રૂપીયાં,
મંદિર માંહે કયા ઝ્નેએરે ?
નવ શાહ તે પખેલે પ્રગટા,
તેનો, મરમ નાં ઝખૂજે કોએરે. ૬૬

સદ્ ગોર કહેરે, ભેષ હમારા કાલેસરી,
તે જુગ દેખી બીહાએરે;
ગુણવંતા ગુણ સાંખીએ,
જેની મૂએ ૧૦કીતિ ૧૧લખાએરે. ૬૭

૧ ઉનકી=નેમતી. ૨ રૂપીયાં=(આખો) રૂપી ગણ છે. ૩
ઝ્નેએ=જૂએ. ૪ નવશાહ=વરરાજ, યુગનો સ્વામી, નિષ્કલંકી નારા-
યણ. ૫ પેલે=રમે. ૬ પ્રગટ=જહેર, પ્રતક્ષ. ૭ મરમ=મેદ. ૮
ખુજે=સમજે, જાણે. ૯ કાલેસરી=[કાલ+ એસાર (એસારો)
કાળને દેખાડનાર ઇસારો,] બીહામણો, કાળ જેવો. ૧૦ સાંખીએ=
ભરી જોઈએ, માખીએ, સહન કરીયે. ૧૦ કિતિ=ખ્યાતિ, નામના,
જશ, વખાણ, પ્રશંસા સ્તુતિ. ૧૧ લખાએ=કાગલે, ચોપડે મંડાએ,
ઓળખાય, સમજાએ, જાણવામાં આવે, જેનું અનુકરણ કરવાનું
લોકો ચાહે.

સદ્ ગોર કહેરે, ભેષ તે સારા જુગ કરે,
અને ૧૨ક્રિયા પ્રગટ ૧૩દિખાએરે;
જીભું જપંતા પિયુ ના મિલે,
૧૪સો મંદિર પિયુ નાં પાએરે. ૬૮

સદ્ ગોર કહેરે, પિયુ પિયુ કરતા પિયુ નાં મલે,
શિર ઉપર ૧૫ભરીયા ૧૬ભારરે;
સો મન ખેલે ૧૭મોકલા,
જેમ ૧૮ભાંગી નાવે પારરે. ૬૯

સદ્ ગોર કહેરે, ગોર જ્ઞાની જુગમાં બોહોતહે,
એ ૧૯પાવે ૨૦ચર્ણામૃત આપરે;
જો ૨૧મર્મ નાં જાણે ૨૨મોક્ષકા,
એ તો ૨૩અદકા કરના પાપરે. ૭૦

૧૨ ક્રિયા=ધર્મ વિધિ. ૧૩ દિખાએ=દેખીતું, દેખ કવાનું.
૧૪ સો=તે. ૧૫ ભરીયા=ભરી દીધેલ, પૂર્ણ ભરેલ. ૧૬ ભાર=
બોજો, વજન. ૧૭ મોકલા=છૂટે પડે, છૂટથી, હદ વિના, જ્યાં ત્યાં.
૧૮ ભાંગી=ટૂટેલી. ૧૯ પાવે=પીવરાવે, પાએ. ૨૦ ચર્ણામૃત=પગ
ધોએલું પાણી, ગુરૂકે ઇસ્ટ જનોનું પગ ધોધને પાણી પીવું તે. ૨૧
મર્મ=ભેદ, ખુલાસો, વિધિ. ૨૨ મોક્ષ=મરવા અવતરવાથી છૂટી જવું,
પાપનાં દુઃખથી છૂટી જવું. ૨૩ અદકા=ઘણું, વધારે

સદ્ ગોર કહેરે, પાપ પ્રજાલીને લોહીએ,
જો તનના ટુકડા હોએરે;
જો દમ ઉઠે નાભથી,
સો દમ નાં બુજો કોએરે ! ૭૧

સદ્ ગોર કહેરે, દમે દમે હરિને જાંપીએ.
અવર જ્યત્ત નાં લાએરે;
ન પિયુ વપઠંતરો રતી રહે !
જેમ સાએર લેહેર સમાયેરે. ૭૨

સદ્ ગોર કહેરે, રજિકરે લાવે જીવડા,
જો રેહણી આવે હાથરે;

૧ પ્રજાલી=ખાળી, દૂર કરી, નાશ કરી. ૨ લોહીએ=ઓળખીએ, સમજીએ, જાણીએ, લેધીએ. ૩ દમ=સાંસો ઉસાંસો. ૪ નાભ=દૂંટી, નાભી કમઝ. ૫ જાંપીએ=ભજીએ. ૬ અવર=ખીજે, અન્ય જગ્યાએ. ૭ જ્યત્ત=વિચાર કરવાની શક્તિ, મન, અંતઃકરણ, સંકલ્પ, વિકલ્પ, લક્ષ, ધ્યાન, ૮ પટંતરો=(પટ+અંતર) પરદો, આડ, ઓથ, વેગળાપણું, ન દેખાએ તેમ. ૯ રતી=જરાએ, લગીરે. ૧૦ સાએર=દરિયા. સમુદ્ર. ૧૧ લેદર=ઝોળ, મોખ, મોજ પડતી પાણીની લેહેરો એક પછી એક પવનથી ઉપડે છે તે. ૧૨ જિકરે=મક્તિએ, કરગરી, કરગરી નિનાંતી કરીને, ભજને. ૧૩ જીવડા=જીવ, પ્રાણ. ૧૪ રેહણી=પાળવું, રહી શકવું, નભાવવું, ધર્મ નિતિએ રેહવું તે.

જે દમ ઉઠે નાભથી,
જ્યું પિયુ શું કરણી ૧૫આતરે. ૭૩

સદ્ ગોર કહેરે, ૧૬ઉજડ ૧૭ખેડા ૧૮ફીર ૧૯બશે,
અને ૨૦નિર્ધનીયા ૨૧ધનિક હોયરે;
એક ૨૨અચંબા એ દેખીયા,
ભાઈ મૂવા નાં જીવે કાચેરે. ૭૪

સદ્ ગોર કહેરે, ૨૩સુન પૂજી ને શું કરો ?
પણ ૨૪જગતી જોતને ૨૫ધાઓરે;
૨૬પ્રતિત નાં આવે જ્યાં લગી,
૨૭તબલગ ચોરાસી ફેરા ખાઓરે. ૭૫

૧૫ આત=વાત. ૧૬ ઉજડ=વેરાન, વસ્તી વિનાનું, નાશ પામેલ. ૧૭ ખેડા=ગામ. ૧૮ ફીર=ફરી, ખીજી વખત. ૧૯ બશે=વશે, આખાદ થાએ, વસ્તી થાએ. ૨૦ નિર્ધનીયા=ધન વગરનો, ધનહીણો, ગરીબ, ભીખારી. ૨૧ ધનિક=ધનવાલો, ધનવાન, માલદાર, પૈસવાળો. ૨૨ અચંબા=આશ્ચર્ય, વિસ્મય પમાડે તેવું, અસંભવિત. ૨૩ સુન=ખાલી, સુનું, ઉજડ. ૨૪ જગતીજોત=પ્રતક્ષ દિવો, સજગતો દિવો, જે દિવો હાલ પ્રકાશ આપી રહ્યો હોય તે, સમયનો સ્વામી, વર્તમાન-કાળનો અવતાર. ૨૫ ધાઓ=દોડો, જાઓ. ૨૬ પ્રતિત=ભરૂંસો, પતીજ. ૨૭ તબલગ=સાં સુધી.

સદ્ ગોર કહેરે, વાતે વડા ના રહોઇએ,
 કરે માલા મુખ નામરે;
 સાચ વિના જે જપણા,
 જેમ ઉજડ ખેડા ધામરે. ૭૬

સદ્ ગોર કહેરે, સતિયા સતિયા સખ પકાવે,
 પણ સતી તે તે વિરલા કોએરે;
 સખ જગ જસૂએ ને આપ જગે,
 તેને જકરે દર્શન હોએરે. ૭૭

સદ્ ગોર કહેરે, અડસઠ તિર્થ મેં ગયા,
 અને જોયા તે દેવ અનંતરે;

૧ વડા=મોટા. ૨ હોઇએ=થઇએ. ૩ કરે=હાથ. ૪ માલા=તસખી,
 સમરણી ૫ કાવે=કેલવરાવે. ૬ વિગલા=જવરલા, ધણાકમાં કોઇ.
 ૭ જસૂએ=ઉંઘે. ૮ અડસઠ તિર્થ=સાઠને આઠ તિર્થ સ્થાનો છે તે,
 હિન્દુસ્તાનમાં તિર્થનાં સ્થળો સનાતનિયો માટે અડસઠ કહેવાય
 છે તે. ૯ મેં=હું, અમે. ૧૦ અતંત=ત્રણ, ગણી નાં શકાય તેટલા,
 અતીજ.

તેને ૧૧ પ્રતિત નહિ પોતા તણી,
એ ૧૨ પૂજારીને ૧૩ પાલે પડંતરે. ૭૮

સદ્ ગોર કહેરે, સખ તિથ' મેં ઢુંઢીઆ,
કાંઈ પાણી કાંઈ ૧૪ પાપાણુરે;
ઉજડ ઘરકા ૧૫ પરાણુલા,
સો ૧૬ કચેસા પાવે ૧૭ માનરે? ૭૯

સદ્ ગોર કહેરે, ઘર ઉપર જ્યુ' ૧૮ દિવડા,
પણ માંહે અધારી રાતરે;
૧૯ ફેગટ ધોણા ૨૦ આરકા,
ભાઈ ૨૧ કાશલ નાં જવે સાથરે. ૮૦

૧૧ પ્રતિત=ખાતરી, ભરસો. ૧૨ પુજારી=સેવક, પુજા કરનાર. ૧૩ પાલે=ઓથે, તામે, સરણે, કબજામાં. ૧૪ પાપાણુ=પથ્થર. ૧૫ પરાણુલા=મહેમાન, અતિથી, નાડી, અખ્યાગત. ૧૬ કચસા=કેવી રીતે, કેવો, કેમ. ૧૭ માન=આદરસતકાર, સરભરા. ૧૮ દિવડા=દિવો. ૧૯ ફેગટ=નિર્થક, નકામુ, ખોટું, વગર ઉપયોગનું. ૨૦ આર=માહેર, ઉપર ઉપરનું. ૨૧ કાશલ=મેલ, કાળપ, ખોટાપણું, દુષ્ટતા.

સદ્ ગોર કહેરે, ગંગા જમના સરસ્વતી,
અને નાહીએ ગયા પ્રયાગરે;
જે અંતર દાગનાં ઉખડે,
જેમ લીલ કરાવે ભાજરે. ૮૧

સદ્ ગોર કહેરે, તિર્થ ત્રિવેણીમાં નાહીએ,
અને જપીએ અજંપા બપરે;
જે પાંચે પવિત્ર શ્રીજીએ,
તો કુળનાં જાવે પાપરે. ૮૨

૧ સરસ્વતી=નદિનું નામ છે. ૨ ગયા=ઉત્તર હિન્દુસ્તાનમાં
અલાહાબાદ પાસે, ગયાજી શહેરનું નામ ત્યાં તિર્થ છે. ૩ પ્રયાગ=
એક શહેરનું નામ ત્યાં પણ તિર્થનું સ્થળ છે, જે ગંગા ને
જમનાનાં સંગમ ઉપર રહેલું તિર્થ. ૪ દાગ=ધબ્બો, ચાકો, એળ,
મેલની એધાણી, દુષ્ટતા. ૫ લીલ=વરસી વળતા પેહેલાં પરણાવવું
તે, ખરાબ કરવું, ધુલ ધાણી કરવું, ઉખેડી નાખવું, નિર્ધોગી થાએ
તેમ કરવું. ૬ ભાજ=(મજ્જકિપ્) ત્રીં ક્ ગ્ ઉપયોગમાં લેવું,
વાપરવું, માણવું, ભોગવવું, ભજનાર. ૭ ત્રિવેણી=ધંડા, પિંગલા,
સુષુમ્નાએ ત્રણ નાડી, જે નાસીકા આગળ શ્વાસો સ્વાસ બતાવનારી
નાડીયો, ત્રિકુટી, જ્યાં એ ત્રણે નાડીયો ભેગી થાએ છે તે જગ્યા.
૮ પાંચ=પાંચે ધન્દિયો. (રૂપ=દ્રષ્ટી, આંખ. રસ=સ્વાદ, શુભ.
ગંધ=વાસ, નાસીકા. શ્રોત્ર=સાંભલવું, કાન. સ્પર્શ=ચામડી, ત્વગિન્દ્રિય.
[મુખ-હાથ-પગ ગુદા-ઉપરથ.]) ૯ કુળ=વંશ, તાતિ, વંશાવલી,
ગોત્ર.

સદ્ ગોર કહેરે, પરનિંદા ધરનિંદા થશે,
 જો કરો અઝાણી ખાતરે;
 નકે^{૧૦} પડે જીવ આપણા,
 હોયે ઇકોતેર સો સંગાતરે. ૮૩

સદ્ ગોર કહેરે, જીભું જૂઠા નાં બોલીયે,
^{૧૦}દિલ લીતર રાખીયે ઠામરે;
^{૧૧}દયા સરીખા કોઈ ^{૧૨}મિત્ર નહિ,
^{૧૩}અંતકાળે નારાયણ નામરે. ૮૪

સદ્ ગોર કહેરે, પૂરણ પ્રીત ત્યાં પિયુ વશે,
 પણ વણ પ્રીતે તો દૂરરે;
 જેમ જલ મધે તો ^{૧૪}કમલ છે,
 તેનાં અંગ નાં ભેદે તોચરે. ૮૫

૧૦ દિવ્ઝ=મન. ૧૧ દયા=મેહેર, દાઝ, અનુકંપા, કરુણા, માયા,
 મહેરબાની. ૧૨ મિત્ર=ઠાણો, હેતુ, પ્રેમી, બાઈમંધ. ૧૩ અંતકાલે=
 મરણના સમયે, છેવટની વખતે. ૧૪ કમલ=પાણીમાં જે ત્રણ
 રંગમાં થતું ફુલ, લાંબી ઝાંડીવાલું મોટું ફુલ, કમલ કાંકડીનું ફુલ.

સદ્ ગોર કહેરે, ઘટમાં તિર્થ^૧ સન્મુખા,
અને ઘટમાં ધર્મ^૨ દ્વારે;
જો ઘટમાં દેવલ^૩ પૂજ્યે,
તો ઘટમાં મોક્ષ^૪ દિદારે. ૮૬

સદ્ ગોર કહેરે, લલ્કા તે વાગે ભાવના,
અને પડેસો પ્રેમ કે ધ્યાયેરે;
પીડા જો લાગે પિવ શું,
તીસે^{૧૦} રેણીએ નીંદન આયેરે. ૮૭

સદ્ ગોર કહેરે, નીંદ^{૧૧} બિચારી કયા કરે ?

૧ સન્મુખા=સમક્ષ, રૂપર, મોંઆગલ. ૨ ઘટ=શરીર,
ધર્મરે ઘડેલો કોઇ પણ ઘાટ, શરીરનાં અંદરનો ભાગ, મનુષ્યતન.
૩ દેવલ=મંદિર, દેવસ્થાન. ૪ દિદાર=જોવું, દર્શન કરવું. ૫ લલ્કા=
ભાલા, ભાલાનાં ધા, તીરના જખમ. ૬ ભાવ=હૃદયની લાગણી, પ્રેમ,
રૂચી, ઇચ્છા, ગમતા. ૭ ધા=ફટકો, જખમ, પ્રહાર, માર. ૮
પીડા=દુઃખ, વેદના. ૯ પિવ=પિયુ, સ્વામી, માલિક, ઇશ્વર. ૧૦
તીસે=તેને. ૧૧ નીંદ=નિંદ્રા, ઉંઘ. ૧૨ બિચારી=રાંકડી, ગરીબ,
નિર્માલ્ય.

÷ પણ ^{૧૩}હૈયા જે હોવે હાથરે;
પિયુ પિયુ કરતાં રેણી જગે,
ભાધ પીછે તો હોયે ^{૧૪}પ્રભાતરે. ૮૮

સદ્ ગોર કહેરે, પ્રભાતે ^{૧૫}રવી ઉગીયા,
તે નવ ખંડે હુવા પ્રકાશરે;
જ્યાં જોઈએ ત્યાં તેડલો,
એમ અંતર પિયુજ કે પાસરે. ૮૯

સદ્ ગોર કહેરે, સોના વેચી ^{૧૬}સાજન લીજીએ,
હોયે મોતી જે કેરે મોતરે;
તે સાજનને કેમ છોડીએ,
ભાધ ^{૧૭}લોકાં તે કેરે બોતરે. ૯૦

૧૩ હૈયા=જાતી દિવ, મન, સ્મરણ, હિંમત, ધીરજ,
ધૈર્ય. ૧૪ પ્રભાત=સવાર, વહેણ, અજવાળું થવાનો સમય. ૧૫
રવી=સૂર્ય. ૧૬ સાજન=પ્રતિષ્ઠાસ્થ, આખરહારઅહસ્થ, સર્વ
શ્રેષ્ઠ પુરુષ, પરમેશ્વર. ૧૭ લોકાં=અન્ય લોકો, દુરિજનો, અજણ,
અધર્મી માણસો.

÷જે ખંદા હોયે હુંશિયારરે;

સદ્ ગોર કહેરે, શાહતો ખોલે ખોલે લીજ્યે,
હોએ અંતર પિયુની રૂપીછાણરે;
શિરકે સાટે ને હરિ મીલે,
તોએ મોંઘેરા મત જાણરે! ૯૧

સદ્ ગોર કહેરે, શિરકે સાટે લીજ્યે,
ને હરિ વેચાતા હોય હાટરે?
‘ક્ષેણુ’ જવિલંબ નાં કીજ્યે,
શિર ‘હાથુ’ તે દીને ‘કાટરે’. ૯૨

સદ્ ગોર કહેરે, ૧૦૪૬ક ૧૧વાડીએ ન ૧૨નીપજે,
અને ૪૨ક ૧૩હોટે ન વેચાએરે;
૪૨ક તો ૧૪હેડેથી ઉપજે,

૧ ખોલે ખોલે=શબ્દે શબ્દે, વાતે વાતે. ૨ પિછાણુ=ઓળખાણુ.
૩ સાટે=અદલામાં, સાટામાં, અવેજમાં. ૪ મોંઘેરા=મુલ્યવાન, કીમતી,
અતીકીમતવાળું, જહુજ ઉંચા ભાવનું. ૫ મત=નહિ, ના. ૬
ક્ષેણુ=ક્ષણ, વખતનો માપ, મુદ્દતનો ૧૨ મો ભાગ, છેક થોડો વખત.
૭ વિલંબ=ટીલ, વાર, ખોટીપો. ૮ હાથુ=હાથથીજ. ૯ કાટ=કાપી,
વાઢી. ૧૦ ૪૨ક=અતીચાલ, ઘણીપ્રીત, પ્રેમ, વ્હાલ, હેત, રનેલ,
ભાવ, ઇચ્છા. ૧૧ વાડી=આગ, જગીચો, ખેતીવાડી. ૧૨ નીપજે=
ઉપજે, પેદાશાએ, થાએ. ૧૩ હોટે=દુકાને. ૧૪ હેડે=હેડે, છાતીએ,
દિલથી, અંતઃકરણથી, મનથી.

એતો હૈડા ૧૫કેરી કેરી ખાએરે. ૯૩

સદ્ ગોર કહેરે, પ્રેમ રસ ૧૬અતી ૧૭મીડડા,
અને દેખે ને કોઈ ૧૮આખરે!
૧૯શાહ ને પાવે ૨૦શિર લગી,
ત્યારે હૈડા તે દેવે ૨૧શાખરે. ૯૪

સદ્ ગોર કહેરે, હરિ રસ નેણે ચાખીયા,
એ ૨૨અવર રસ મુખેના લાએરે;
પ્રેમે ૨૩માતા તે તો માંહે રહે,
તે તો હરિ રસ બેડા ખાએરે. ૯૫

૧૫ કેરી કેરી=કેતરી કેતરી, છોલી છોલી,
ફેલી ફેલી, કાપી કાપી. ૧૬ અતી=ધણે. ૧૭
મીડડા=મીડું, સ્વાદિષ્ટ, ૧૮ આખ=નમુનો લેઇ ખાઇ નેવો, જરાક
ખાવું. ૧૯ શાહ=આદ્યશાહ, સર્વેશ, વિષ્ણુલગવાન મનુષ્ય શરીરે
આવે તે શરીર. ૨૦ શિર લગી=માથા મુઘી. રોમે રોમે. ૨૧
શાખ=શાક્ષી, ગવાહી, પૂરાવો. ૨૨ અવર=મીઝે, અન્ય. ૨૩
માતા=મએલા, રાચી ગએલા, મસ્ત થએલા, માતેલું, રસથી ભરેલું,
પુષ્ટ, ભરપુર, પુરજેસમાં, મસ્તીવાલા.

સદ્ ગોર કહેરે, મુજ વિહોણીને પિયુ મિલે,
કાંઈ દાગ દીયો નવ જાએરે;
માસ ગલી ગલી ભોંચે પડે,
ભાઈ પિંજર દેહી ગલાએરે. ૯૬

સદ્ ગોર કહેરે, સતી થી જસોહ કયું રહી ?
ના જલી પ્રિયુ કેરી લાએરે!
જા ! જા ! રે મૂઘ ઘેલડી,
તુજે પ્રેમે લાજ ના આયેરે? ૯૭

સદ્ ગોર કહેરે, મોંચે કરે તો મીયાં મીયાં!

૧ વિહોણી=તજાએલી, એકલડી, વિહીણ, રહીત. ૨ દાગ=તંજન એમ. ધગ્ગો, તોહો મ્મત, આળ, બદનામી. ૩ ગલી ગલી=ઓગળા ઓગળા, પીગળા પીગળા, નરમ થઇ, રસ થઇ. ૪ પિંજર=ખોખું, લોહી ચામડા, માસ, વિનાતું હાડકાતું ખોખું. ૫ ગલાએ=ઓગળા નખાએ, પાણી કરી નખાએ, પીગળા દેવાએ. રસ જેવું કરાએ. ૬ સતી=પ્રતિવ્રતા સ્ત્રી, ધણીના શબ સાથે બળી મરનારી સ્ત્રી. ૭ સોહ=તો. ૮ કયું=કેમ ? ૯ રહી=રહી ગઇ. ૧૦ જલી=બળી મરવું, બળવું. ૧૧ લાએ=અગ્નિ, દેવતા. ૧૨ મૂઘ=મરદાર, નફટ, મરેલી, હલકી. ૧૩ ઘેલડી=ગાંડી. ૧૪ લાજ=શરમ. ૧૫ મોંચે=મોઢેથીજ. ૧૬ મીયાં મીયાં=મરદ માટીડો, સ્વામી સ્વામી, સરદાર, મોટાં, માલિક માલિક, શાહ શાહ.

પણ ૧૭ પાખર નાખીએ જોએરે;
 ૧૮નાખણ હારા તે ૧૯કયા કરે?
 જેને બાણ ન લાગ્યા હોએરે. ૯૮

સદ્ ગોર કહેરે, લીલા તે ૨૦ગૈરવર ૨૧છાઈ રહ્યા,
 અતો પાણી તણે ૨૨સ્નેહરે;
 ૨૩સૂકા સાલ બિચારા કયા કરે?
 જો ૨૪અખંડા ૨૫વર્ષે ૨૬મેહરે. ૯૯

સદ્ ગોર કહેરે, ૨૭ઉગે તેને ૨૮વંદિએ,
 હોએ ૨૯વારો તે તેની ૩૦આણરે;
 કાલે તે ભોજન જે જમ્યા!
 તેના આજ તો કેવા ૩૧વખાણરે? ૧૦૦

૧૭ પાખર=ઢાંકણ રણક્ષેત્રની તૈયારી કરવી, ઘોડા
 ઉપર ઓઢાડવાની ઝૂલ લઢાઈમાં જતી વેળા લોઢાની કડીયોની
 બનાવટની થાએ છે તે, રક્ષણ. ૧૮ નાંખણહારા=નાંખનાર, ઓઢા-
 ડનાર. ૧૯ કયા કરે=શું કરે ? ૨૦ ગૈરવર=(ગૈર+વર. ગૈર=પહાડ
 પર્વતમાં પેદા થનાર, +વર=વૃક્ષ.) પર્વતોમાં ઉગનાર ઝાડ. ૨૧
 છાઈ રહ્યા=ઢંકાઈ રહ્યા, પ્રસરી રહ્યા. વધી રહ્યા, સોભી રહ્યા. ૨૨
 સ્નેહ=હેત, મેળ, મલવાપણું. ૨૩ સૂકાસાલ=સૂકાઈ ગયેલ વૃક્ષની
 ડાળ, સૂકું ઝાડ, સૂકું લાકડું. ૨૪ અખંડા=વગર દુટકે, એકલધાર,
 સદા. ૨૫ વર્ષે=પડે, ઉતરે, આવે. ૨૬ મેહ=વર્ષાદ્રુનું પાણી. ૨૭
 ઉગે=ઉત્પન્ન થાએ, પેદા થાએ. ૨૮ વંદિએ=વખાણીએ, સેવીએ,
 પુજીએ, જપીએ. ૨૯ વારો=વર્તમાનસમયવાળો, હાજરીમાં, જે
 સમે જે હાજર હોય તે. ૩૦ આણ=હુકુમત, દુવાઈ, નાણવું. ૩૧
 વખાણ=ગુણ ગાવા, સતવન.

સદ્ ગોર કહેરે, ભૂલાવે જીવ વહી રહ્યા,
અને ભૂલ્યો તે મોહ જાતરે;
ચોરાસી ફેરે જીવતું આવીયો !
તોએન માર્યા પાંચે કાલરે? ૧૦૧

સદ્ ગોર કહેરે, પાંચે કાલ જેણે વશ કર્યા,
તે તો મરી, મરી પદે જીવે પાએરે;
સદ્ગોર જસારથી જિત્તે ક્રીયા,
તે જીવ અમરા પુર જાએરે. ૧૦૨

સદ્ ગોર કહેરે, દુનિયા દૂરિજન દૂર કરી,
જો અંતર હરિ શું લાએરે;

૧ ભૂલાવે=ભૂત થાપે, અજાણપણે, અજાને. ૨ મોહજાલ= જાનલની આશક્તિ, જાનલવશ, માયાની મૂર્છા. ૩ પાંચકાલ= પંચજીવોનાં વિકાર (૧ અહંકાર, ૨ ક્ષોભ, ૩ લોભ, ૪ મોહ, ૫ ક્રોધ.) ૪ મરી મરી=ખીની ખીની, ડરી ડરી, મરદા જેવો બની, મડાવત થઈ. ૫ દે=દેવે, મૂકે. ૬ પાએ=પગ, ડગલુ. ૭ સારથી=ગાડી હાંકનાર, હકેડુ, ગાડાખેડુ, રથ હાંકનાર, ગાડીવાન. ૮ અમરાપુર= અમર ધામ, મરીને ગયા પછી જે સ્થળેથી પાછું લક્ષ ચોરાસીમાં આવવાનું નથી, તે ધામ. ૯ દૂર=વેગળી છટ્ટી, અળગી.

ગુરુ ૧૦દિપક લઇ હાથમાં,
 ૧૧દૂલણ મંદિર પિયુ જાએરે. ૧૦૩

સદ્ ગોર કહેરે, દુનિયા આહે ૧૨ધુમા કારે,
 એનો ૧૩જરા ન બુજે ભેદરે;
 ૧૪સૂની તે પૂજે ૧૫પ્રતિમા,
 ભાઇ ૧૬વીતા તે વાંચે વેદરે. ૧૦૪

સદ્ ગોર કહેરે, દુનિયા દોડા દોડ બોત કરે,
 અને દર્શન ના પાવે તોએરે;
 ૧૭ઉજડ ઘર જઈ ૧૮ઉતરે,
 ત્યાં ૧૯ભોજન નાં દેવે કોએરે! ૧૦૫

૧૦દિપક=દિવો. ૧૧ દુલણ=સોધવા, ખોળવા, ૧૨ ધુમાકારે=ધુંવાડાનાં
 આકારની, ધુંવાડા જેવી. ૧૩ જરા=થોડું, સેજ, નહિ જેવું. ૧૪
 સૂની=ઉજડ, ખાલી, દૈવત વિનાની. ૧૫ પ્રતિમા=મૂર્તિ, પુતલી.
 ૧૬ વીતા=વીતી ગએલ, ભૂતકાળનાં, વહી ગએલ, થઇ ગએલ. ૧૭
 ઉજડ=વસ્તિ વિનાનું. ૧૮ ઉતરે=ઉતારો કરે, રહે. ૧૯ ભોજન=
 ખાવાનું.

સદ્ ગોર કહેરે, સત્યકી ખાટે ઢૂંડીએ,
જીસ ખાટે હરિ ગયા ને એરે;
કાન ગાતા વાતા વાંશલી,
તે ગોકુલ મૂકી ન્યાં હોએરે ! ૧૦૭

સદ્ ગોર કહેરે, એ સાચી ખાટે ઢૂંડીએ,
ચાલ્યા હોય હરિ જીસ વાટરે ?
નેતાં નેતાં હરિ લીજીએ,
પાવે તો નેહડા ધાટરે. ૧૦૭

સદ્ ગોર કહેરે, પગલે પગલે સોધીએ,
એવી લીજીએ ૧૦ સુધી ખાટરે;

૧ ખાટે=સ્તે, માર્ગે, વાટે. ૨ ઢૂંડીએ=સોધીએ, ખોળીએ. ૩ જીસ=જે. ૪ કાન=શ્રીકૃષ્ણ ૫ ગાતા વાતા=ગાતાને વગાડતા. ૬ વાંશલી=અંશી, વાંસની પાતળી ભુંગળી, કાણા કાણા વાલી મોઢેથી કુંક મારી વગાડવાનું વાળું. ૭ ગોકુલ=વ્રજમાં એક ગામકું, શ્રી કૃષ્ણનું રહેવાનું ગામ. ૮ નેહડા=સ્થળ, પ્રેમ, હેત, ઈશ્ક. ૯ ધાટ=સ્થાન, ઠેકાણું, રહેઠાણ. ૧૦ સુધી=પાંસરી, સીધી.

સત્ય વિના જેજે દોડી યા,
સોતો પડિયા ચોરાસી ઘાટરે. ૧૦૮

સદ્ ગોર કહેરે, ૧૧વેળા તો આવી ૧૨વખડી,
હવે ચેતો તો ચેતણ હારરે;
આપ રાખો તમે આપ શું,
ભાઈ ચલણા એ ૧૩ખાંડા ધારરે. ૧૦૯

સદ્ ગોર કહેરે, સત્ય તો ૧૪શૂળી ઉપર નાચણા,
એ ખેલે તે ખેલણ હારરે;
સામી તે અણીએ ૧૫ધસણા!
જે ૧૬ભલકા બી હોવે ૧૭પારરે. ૧૧૦

૧૧ વેળા=વખત, સમય. ૧૨ વખડી=કદળુ, વિકટ, ખરાબ, આકરી, દુઃખદાઇ. ૧૩ ખાંડા=તલવાર, બેધારી સીધી તલવાર. ૧૪ શૂળી=લોહાનો અણીવાળો થાંભલો, પેહેલાં માણસને મોતની સજા એવા થાંભલા ઉપર ચઢાવીને કરતા. ૧૫ ધસણા=જેશમાં ને જેશમાં સામાં ધસે જવું, આગળ ને આગળ વધે જવું. ૧૬ ભલકા=ભાલાનો ધા, ભાલાનું ફળ. ૧૭ પાર=આરંપાર, સોંસરા સોંસરી.

સદ્ ગોર કહેરે, કોલ હમારા સાચહે,
એ સાચે મને પત આચેરે;
ફરી ફરી નહિ આવણા,
ધકો તેર સો સાચે જાચેરે. ૧૧૧

સદ્ ગોર કહેરે, ગાઈ ગઈ બાતાં ને કરે !
પણ જરા નાં જુને ભેદરે;
એમ ચારે જુગે જીવ ભૂલીયો,
ઓ ! સત્ય કહે ગોર વેદરે ૧૧૨

સદ્ ગોર કહેરે, ગુરૂ સાચા તે તો કહીયે,
જેણે કાગલનાં કીધા જજાજરે;
બાર કરોડી બેઠ ચલ્યા,
ચોવીસ રાખ્યા પખાજરે; ૧૧૩

૧ કોલ=વચન, હુંકમ, ફર્માન. ૨ ગઈ ગઈ=વીતેલી, થઈ ગયેલી.

૩ વેદ=આકાશવાણીનાં પુસ્તકો, ઋગ્, યજુર, સામ, અથર્વવેદ એમ ચાર છે. જજાજ=વહાણુ, નૌકા. ૪ પખાજ=વેગળા, અળગા, છેટા, દૂર.

સદ્ ગોર કહેરે, પ્રતક્ષ ઉગ્યા પ્રગટયા,
 તો ભીતર આંદરણા હોએરે;
 ૧૦ સોલ કલાનું અજવાલિયું,
 તેની ખૂબે ૧૧ રસાયણ કોએરે ! ૧૧૪

સદ્ ગોર કહેરે, કલિયુગ આવ્યો વખડો,
 અને વેસાતે વહી વહી જાએરે;
 પેટ સમી કોઈ પ્રીત નહિ !
 કોઈ કેને ન દેવે કાંએરે. ૧૧૫

૬ પ્રતક્ષ=જાહેર, દેખીતું. ૭ પ્રગટયા=જાહેર થયા, બાહરે
 આવ્યા. ૮ ભીતર=અંદરની બાજુએ, માંહેલીપા. ૯ આંદરણા=પ્રકાશ,
 અજવાળું, તારા, નક્ષેત્ર. ૧૦ સોલ કલાનું અજવાળિયું=શ્રીવિષ્ણુ-
 નારાયણનો સોળકળા સહીતનો પ્રકાશ, તેજ સોળકળાસહીત
 શરીર ધારણ કરેલ ભગવાન. ૧૧ રસાયણ=જોડવાનીકળા, જોડ
 કરવાનું ઔષધ, મળવાની વિધિ.

સદ્ ગોર કહેરે, કલિયુગ માંહે કોઈ થર નહિ,
એતો થર નહિ ચનિર્વાણુરે;
પણ થર વિના જે ચલણા,
તે તો માર ખાસે મ્યદાનરે. ૧૧૬

સદ્ ગોર કહેરે, રસાયણ સારી સત્યક્રી,
અને સત્યસુ ચાલ્યા જાઓરે;
પણ સત્ય વિના જે ચલણા,
તો બહુ બહુ ફેરા ખાઓરે. ૧૧૭

સદ્ ગોર કહેરે, કલિયુગ માંહે અથર્વ વેદહે,
અને થર નહિ સંસારરે;

૧ થર=કાયમ, સ્થીર, એક ધ્યાનનો, કાયમ મનનો. ૨
નિર્વાણુ=ચોક્કસ, ખરેખર, છેલ્લી વાત, છેવટની સ્થિતિ. ૩ મ્યદાન=
ક્ષેત્ર, લઠાઇનું ક્ષેત્ર, મહાદાનનું ક્ષેત્ર, પ્રત્યક્ષકાલનો ક્ષેત્ર, મોટું રણક્ષેત્ર.

જે વેદને વાયકે ચાલીયા,
તે ૪તરકર લાગ્યા પારરે. ૧૧૮

સદ્ ગોર કહેરે, પાંચ કરોડ પકર્તા યુગે તર્યા,
જે હોલીએ સીંચાણા આપરે;
સદ્ ગોર પૂરા જેણે સેવીયા!
જેણે મનસુ ન ખાધી ધ્યાપરે. ૧૧૯

સદ્ ગોર કહેરે, ત્રેતા એ હરિચંદ્ર આવીયા,
તે સીધ્યા કરોડી સાતરે;
સતીએ સેવ્યા સ્વામી એકમના,
તે કરતા સત્યની વાતરે. ૧૨૦

૪ તરકર=તરી જઇ, નિર્વૃત્ત થઇ, સંસારમાંથી પરવારી, પાપ
પરહરી. ૫ કૃતાયુગ=સત્યજુગમાં. ૬ હોલીએ સીંચાયા=હોલીમાં મુકાયા
(ભક્ત પ્રેહલાદ). ૭ ધ્યાપ=ભુલ, છેતરામણ, ભુલવણીએ પડવું.

સદ્ ગોર કહેરે, દ્વાપર યુગે કોડ નવ તર્યા,
જ્યાં પાણ્ડવે ગળાવી દેહરે;
તેણે સત્ય રાખ્યા આપણા,
હરિ શું ધાના રાખ્યા અને હરે. ૧૨૧

સદ્ગોર કહેરે, કલિયુગે પીર સુદરદીન સાચા,
અને સાચા તે કરોડી બારરે;
સાચા સદ્ગોરને સેવીયા,
તેને તરતાં ન લાગી વારરે. ૧૨૨

સદ્ગોર કહેરે. અમે આવ્યા સ્વર્ગથી,
અને દેખાંતા ભોવન સાતરે;
રંગ, ભોગ, પદ્મી ત્યાં બહુ મલે,
પણ નહિ કોઈ અમ્મર જતરે. ૧૨૩

૧ છાના=ગુપ્ત. ૨ નેહ=પ્રેમ. ૩ ભોવન=આકાશ, માલ, ખંડ,
ભાગ. ૪ રંગ=રસ, છંદ, નાચ, મગ્ન, રમુજ, આનંદ, રાગ,
૫ ભોગ=ભોગવિલાસ, ભોગવી શકાયે તેવું સુખ, સુખનાં
સાધનોની પ્રાપ્તી, ઉપભોગ, સંભોગાદિનો આનંદ. ૬ પદ્મી=પાયરી,
મરતખો, દરજો, માન, નીચી ઉંચી શ્રેણી સુચક શબ્દ, અધિકારની
હદ દેખાડનાર શબ્દ, હોદ્દો, સ્થિતિ.

સદ્ગોર કહેરે, સોના^૭ સુવર્ણ^૮ પુતળી,
 અને દિશે તે^૯ આકમ ઝોલ રે;
 પિયુ પાયા જેણે પ્રેમ શું,
 પામ્યા તે અમ્મર^{૧૦} મોહોલરે. ૧૨૪

સદ્ગોર કહેરે, ^{૧૧}સદ્ગોર શહદેવ બોલીયા,
 તમે સુણો^{૧૨} મુનિવર ^{૧૩}વિરરે;
 સદ્ગોર પૂરા જેણે સેવીયા,
 તે સુફલ^{૧૪} પાયા ^{૧૫}સધીર રે. ૧૨૫

સંપુર્ણ.

૭ સુવર્ણ=સોનું, સોનાનાં રંગ જેવી રૂપાળી.
 ૮ પુતલી=ઢીંગલી, પ્રતિમા, અનુકૃતિ, નકલ, સ્ત્રીના આકારના ધાટ. ૯ આકમ ઝોલ=તેજસ્વી, ચમકદાર, શોભાયમાન, રૂપાળું, મોલ ઉપજાવે તેવું. ૧૦ મોહોલ=હવેલીયો, મોટી મેડીયો.
 ૧૧ સદ્ગોર શહદેવ=સદ્+ગોર+શહ+દેવ. સદ્=પવિત્ર, ગોર=ગુરૂ, પવિત્રજ્ઞાન કરનાર+ શહ=શાહ, મોટા બાદશાહ, ધણી, રાજા+દેવ=દૈવતવાળો, સુરલોક) પવિત્ર જ્ઞાનનો દાતા, બ્રહ્મરૂપ, દેવો પતી. આ પીર શ્રી સુદરદીનને મળેલી પદ્મીનો શબ્દ છે. પીર સુદરદીનનો ઇલ્કાબ.
 ૧૨ મુનિવર=(મુનિ+વર) રૂપિયોથી શ્રેષ્ઠ, મુનિયોથી પણ મોટા.
 ૧૩ વિર=ભાઈ. ૧૪ સુફલ=પવિત્ર ફલ, મોક્ષ. ૧૫ સધીર=ધીરજ-વાલા, શાન્તીવાલા, સતોગુણી.

પરચુરણ જ્ઞાન વિભાગ.

શ્રી સદ્ગોર પીરઈ મામશાહ બાવાનુ જ્ઞાન. ૧

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

ચેતો, ચેતો, મન ચંચલ કરી ચેતો !
અને જળ લગી તુજમાં છે સાંસ,
ભાવ હુવા પણ ભક્તિ ના હૂધ!
જળ ઉઠી ને ચાલ્યા ઉદાસરે,
કુબુદ્ધિ તેં જ્ઞાનનો વિચાર સે ન લીધો ?

અંધે જનમ ગુમાયોરે, કુબુદ્ધિ તેં મૂર્ખે જન્મ હરાયોરે;
કુબુદ્ધિ તેં જ્ઞાનનો વિચારસે ન લીધો ? ટેક-૧

આરે સંસાર તમે હાટ, પાટ, બબર કરી બણો !

અને સૌ લોક તે વણને આવ્યા;

વણજી શકાય તો તમે વણનેરે ભાઈ !

ઝોરી શકાય તો ઝોરોરે ભાઈ !

નહિ તો ફેગટ ફેરા થાશે.

કુબુદ્ધિ-૨

નેણ થાક્યા તારા બેણ ને થાક્યા,

અને થાકી શુંદર તારી કાયા;

જરણ ને મરણ બેઉ હુકમેથી થાક્યા,

પણ એક ના થાકી કુડી માયા !

કુબુદ્ધિ-૩

આરે સાહેબને તમે સાચા કરી સેવો,

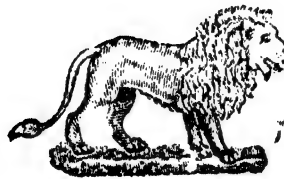
અને ને હોય દૃઢ વિશ્વાસ;

ભણે ગુરૂ ઇમામશાહ તમે સાંભલો મુનિવરો,

એવું બણીને પ્રભુ પાશા ઢાળો.

કુબુદ્ધિ-૪

સંપૂર્ણ.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામ શાહ બાવાનું જ્ઞાન. ૨

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

જીરે મારા હંસાજી! કરડી કમાનો સાહેબજીની ખેંચો;
તો તિરથ ત્રવેણીમાં ચડનાજી. ૧

જીરે મારા હંસાજી! હાલ ઘણીની ધીરજ કરી બાંધો;
તો સત્ની તલવારે લડનાજી. ૨

જીરે મારા હંસાજી! બુદ્ધની બંદુકો ને સુર્તાના દારૂ,
તો જ્ઞાન ગોલી બીચ ધરનાંજી. ૩

જીરે મારા હંસાજી! પ્રેમના પિયાલા ભરી ભરી પીજો,
તો શબ્દ ભડાકેથી લડનાજી. ૪

* આ જ્ઞાન સહેજ સમાધિની વ્યવસ્થાનું છે.

જીરે મારા હંસાજી! ઉઠૈયાતિ ધરતીમાં વિષયાનો વેલો,
એ વેલે કીધો વિસ્તારજી. ૫

જીરે મારા હંસાજી! એરે વેલે તો અમ્મરૂણ લાગ્યા,
તેમાં કોઈ કડવા ને કોઈ મીઠાજી. ૬

જીરે મારા હંસાજી! તેડાવો તેડાવો ગુણવંતા માલીને;
જે હુંખ સહિત મૂલ કાઢેજી. ૭

જીરે મારા હંસાજી! આરે નગરમાં કુંવાગી છે કન્યા;
તે શુંદરિ તો સખ રસ માણેજી, ૮

જીરે મારા હંસાજી! આરે નગરમાં ચોરાસી છે ચૌટા,
તેમાં કોઈ નર સુતા ને કોઈ નર જાગેજી. ૯

જીરે મારા હંસાજી! સખ લોક સૂતા સાહેબ મારો જાગે,
જીકર ફીકર વિનાં જીવડો ના પાકેજી. ૧૦

જીરે મારા હંસાજી! પારે તે ઉભા પાંચ પાખરિયો!
જે હુકમ હાકમનું ના માનેજી. ૧૧

જીરે મારા હંસાજી! એરે જ્ઞાન બોલ્યા ઇન્દ્ર ઇમામશાહ,
મારા મુનિવરને જમડાની ઝડપો ન લાગેજી. ૧૨

સંપૂર્ણ.

શ્રી સદ્ગોર પીરઈમામશાહ બાવાનું જ્ઞાન. ૩

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

કે જીરે ભાઈ! પીર કબીરદીન શિર બંધ લાવ્યા,
ઇસલામ શાહો ની વારજી. ૧

કે જીરે ભાઈ! શાહોજીએ શિરબંધ ગુરજીને આપી,
પીર હસનશાહ નામ ભણાવ્યાજી. ૨

કે જીરે ભાઈ! ફત્તંતર બેતામાં મોહોરજી આપી.
અને ધરમના મેરમ હુવાજી. ૩

કે જીરે ભાઈ! ઇંદ્ર ઇમામદીન પાટજી લાએ,
જ્ઞાંબુ દ્વીપમાં આવી બેઠાજી. ૪

* શ્રી. ગોર ને નરનું છેવટ સ્થળ. શ્રી. સદ્ગોર ઇમામશાહે સ્પષ્ટ દેખાડ્યું છે. છતાં તેઓનાજ વચનામૃત વાંચનારા કેટલાક અભાગી જીવડા ભીંતે ભટકાઇ, મોઢું ખટાણું કરી દઈ, ઇમાનીનો દાવો કરી, દુષ્ટતા કેવી પ્રગટ કરે છે? તે જરા પાછું વાળી બેતા નથી! કે, સત્ય શું છે ?

- કેળરે ભાઈ ! ફલંતર વેલામાં રચના ક્રીધી,
 ૧ નર નુરશાહ હમ્ ધર આયાળ. ૫
- કેળરે ભાઈ ! હમ ઉપર શાહે મેહેરજ ક્રીધી,
 નર મહંમદશાહ નામ ભણાયાળ. ૬
- કેળરે ભાઈ ! રચના તમારી રૂડેરી કહિયે,
 અમરાપુરી તે દેખાડીળ. ૭
- કેળરે ભાઈ ! ભીતર પલંગે ત્યાં સેજ ખીછાઈ,
 ઉસ ઉપર હમ જઈ બેઠાળ. ૮
- કેળરે ભાઈ ! ઇન્દ ઇમામતીને કહી સુણાયા,
 હેડે હરપ નાં માએળ. ૯
- કેળરે ભાઈ ! હરપ ઉભરી અનગણા હુવા,
 ઋષિવર સાંભલો જ્ઞાનળ. ૧૦

સંપૂર્ણ.

૧ નરનુરશાહ=નુરમહંમદશાહ (મહંમદ ખીન ઇસ્લામશાહ કહે છે તેમને નુર શાહ વલીળ પણ કહે છે.)

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહબાવાનું જ્ઞાન. ૪

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

કે જીરે ભાઈ ! પીર કબીરદીને સાકરદીની,
સો લઈ હમ મુખમાંહે મેલીજી. ૧

કે જીરે ભાઈ ! દુશરી ફેરા હમકું તસબી દીની,
હમ સો લઈ ગલે લગાઈજી. ૨

કે જીરે ભાઈ ! વેદ વચન ફીર હમકું દીયા,
કહે ત્રવેણી જઈ ખેલોજી. ૩

કે જીરે ભાઈ ! કોલ લઈ હમ્ મકાનું ગયા,
ત્યાં શાહોનાં તેડાં આવ્યા જી. ૪

કે જીરે ભાઈ ! નુરમહમદશાહ નામે ખત લખાણા,
તે ચંદન વીર લઈ આવ્યાજી. ૫

કે જીરે ભાઈ ! હમ્ તો તબ ઉઠીને ચાલ્યા,
આવ્યા તે મુરિદું માંહીજી. ૬

કે જીરે ભાઈ ! ખાવાનાં વચન હમે સર્વે પાલ્યા,
મુરીદે કોઈએ નવ ગણ્યાજી. ૭

કે જીરે ભાઈ ! ત્યારે હમે પણ તેને મેલી દીધા,
પીર કબીર દીને કહ્યા સખ સાચજી. ૮

કે જીરે ભાઈ ! પીર ઇમામદીન એમજ બોલ્યા,
ગુરૂજીએ એમ કર્માવ્યાજી. ૯

કે જીરે ભાઈ ! ત્યારે હમે ગુજરખંડ માંહે આવ્યા,
પછી ત્યાં કર્યો છે મુકામજી. ૧૦

કે જીરે ભાઈ ! ઇમામદીને સખ કહી સુણાયા,
ઋષિવર હોએને હુશિયારજી. ૧૧

સંપુર્ણ

શ્રી પીર કબીર દીન સાંહેબના કર્મોના ન માનનારા સત્પંથી
હોયજ નહિ. તેમ તેઓને સત્ય ધર્મ સૂઝે પણ નહિ.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહબાવાનું જ્ઞાન. ૫

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

કે જીરે ભાઈ! શાહાજીના ખતમાં એસાજ લિખીયા,
ઈમામશાહ હમ્ તમ ધર આવેજી. ૧

કે જીરે ભાઈ! ગોર બ્રહ્માએ તમને વેદજ સોંપ્યા,
હવે રચના રચાવો રૂડેરીજી. ૨

કે જીરે ભાઈ! ચંદન વીર તમને તેડવાને આવ્યા,
વહેલા વહેલા તમે આંહી આવોજી. ૩

કે જીરે ભાઈ! ત્યારે હમારા મનમાં ઉછરંગ આયા,
બાવાનાં બોલ સર્વે સાચજી. ૪

* આવા પવિત્ર દિવા જેવા દ્રવ્યો પણ મમતાનાં પડળવાળાને
ન સૂજે.

કેહરે ભાઈ ! અમે ત્યારે ઉતાવલા હુવા,
ત્યાં કેણે તે હમને ના જાણ્યાહ.

૫

કેહરે ભાઈ ! અમ ઉપર કેનું ભાર નવ રાખ્યું,
સઉ સઉનું આપજ જાણેહ.

૬

કેહરે ભાઈ ! અમારે તો શાહ દરગે જઈ,
અમે વેદ કર્યા પ્રકાશહ.

૭

કેહરે ભાઈ ! ગોર બ્રહ્માનું ભાર અમ ઉપરે રાખ્યું,
તે ચંદન વિર ખત લાવ્યાહ.

૮

કેહરે ભાઈ ! ચંદન વિર હમ ભેળા જો રેહવે,
અમે આવ્યા તે અમદાવાદહ.

૯

કેહરે ભાઈ ! ખંડ ગુજરાત માંહે તખત રચાયા,
રચના રૂડી સાહેબે કીધીહ.

૧૦

કેહરે ભાઈ ! ભણે પીર ઇમામશાહ પોતે વરદાઈ,
બેઠા તે ગીરમથા ગામેહ.

૧૧

સંપૂર્ણ

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહબાવાનું જ્ઞાન. ૬

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

- કે જીરે ભાઈ! હમે વરસ પાંચનાં હતા,
ને રેહતા ઉંચ નગર માહિજી. ૧
- કે જીરે ભાઈ! ત્રણ જોગી આવ્યા તૈયાં,
જોલી તે લાવીયા સાથજી. ૨
- કે જીરે ભાઈ! એકનું નામ કેશર કહિયે,
બીજે મધ કેશર જાણજી. ૩
- કે જીરે ભાઈ! ત્રીજે જોગી કેશાપુરી કહિયે,
તે આવ્યા ત્રણ ત્યાં સાથજી. ૪
- કે જીરે ભાઈ! ત્રણ ગાડી ભરી દશોંદ લાવ્યા,
રૂપીઆ સાડાસાત લાખજી. ૫

કે જીરે ભાઈ ! ઉપર ત્રણ રૂપીઆ કહિયે,
લાવ્યા પોતાની સાથજી. ૬

કે જીરે ભાઈ ! જોગી તે તો કહેવાને લાગ્યા,
જીગરજી તે હમને બતાવોજી. ૭

કે જીરે ભાઈ ! ગુરૂ તેજે જોત પ્રકાશે,
દશોદ લેવેજ સોહીજી. ૮

કે જીરે ભાઈ ! સર્વે મલી વિચારજ કરે,
મોટું રૂપ કેમ લેવાયેજી ? ૯

કે જીરે ભાઈ ! પીર શમ્સ તે તો વરદાઈ કહીયે,
આપણમાં નહિ તેવી કુત. ૧૦

કે જીરે ભાઈ ! પીર ધમામદીન એમજ કેવે,
સાહેબ છે સૌનો સરદારજી. ૧૧

સંપૂર્ણ

જીતજીદીન કાકા જીવતા હતા તે પીરની ગાદીએ બિરાજતા
હતા ! તો દશોદ જોગીયોની કેમ ન લીધી ? સત્પંથીયોજ સત્યને
ખોળી સેવે છે. પ્રપંચીઓજ આડંબરે વળગી પડી પ્રપંચ પુજે છે.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહ બાવાનું જ્ઞાન. ૭

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

- કે જીરે ભાઈ ! હમે ચાલીને આગળ આવ્યા,
બીજનું ના લીધું નામજી. ૧
- કે જીરે ભાઈ ! પીરશમ્મસ દેવ પરકાશ્યા,
અને કરિયાતે સહુના કામજી. ૨
- કે જીરે ભાઈ ! ગંગા જીમના મુખમાં દેખાડી,
જહેર જોત પ્રકાશીજી. ૩
- કે જીરે ભાઈ ! કેશવપુરી મુલતાનનો કહીયે,
નવે ગ્રહ દીઠા તેણે હાથજી. ૪
- કે જીરે ભાઈ ! ઈમામદીને અંતર ખોલ્યા,
ત્યાં કેવળાશી તે તો કહેવાયાજી. ૫

શ્રી પીર કબીર દીન પછી જે ખરા વારસ હતા તે પ્રગટ થયા,
જૂઠને સંતાવું પડ્યું છે. હયાત નથી તેની વાત તો નવિનજ છે.

૧ કેવળાશી=કૈલાશી.

- કે જીરે ભાઈ! ગુરૂનાં જોગ પંથ દેખાડયા,
તે તો આવીને લાગ્યા છે પાએજી. ૬
- કે જીરે ભાઈ! હમને રૂપીયા સર્વે સોંપી,
રજતે જોગીયોએ લીધીજી. ૭
- કે જીરે ભાઈ! સર્વે ભાઈયોએ તે વેહેંચી લીધા,
હમે તો શાહ દરગાએ ચાલ્યાજી. ૮
- કે જીરે ભાઈ! અમને અમરાપુરી જોવાની આશા,
ત્યારેખાર વરસનાં આપેજી. ૯
- કે જીરે ભાઈ! માગશર તારીખ ચતુરદશી કહીયે,
ત્યારે પોહોંતા અમરાપુરી માંહેજી. ૧૦
- કે જીરે ભાઈ! વરસ ત્રણ ત્યાં તો રહ્યા,
આવી તે નુર શાહની પાસ. ૧૧
- કે જીરે ભાઈ! વરસ પંદરની ઉમ્મર હુઈ,
તે વરજ શહેરમાં વાસજી. ૧૨
- કે જીરે ભાઈ! નુર નારાયણે વાચ્યા દીધી,
જવો ખેલો તે તમે જીગતેજી. ૧૩
- કે જીરે ભાઈ! પીર ઈમામ દીન કહે કઈસાશી,
ઋષિવરો સાંભળો જ્ઞાનજી. ૧૪

સંપુર્ણ.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામ શાહ બાવાનું જ્ઞાન. ૮

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

- કે જીરે ભાઈ ! બાપ દાદાની જમાતમાં આવ્યા,
તે સુદર દીન કબીર દીન વખાણેાજી. ૧
- કે જીરે ભાઈ ! હમને કેળું માનનાં દીધું,
ત્યારે ઉઠીને અલગા રહ્યાજી. ૨
- કે જીરે ભાઈ ! એક માણસે હમને રોટી આપી,
હમે જણ બે ત્યાં આરોગ્યાજી. ૩
- કે જીરે ભાઈ ! હમને ઓલખાણ એ જીવની આવી,
ત્યાં આશિષ હમે આલીજી. ૪
- કે જીરે ભાઈ ! પીર ઇમામદીન કહે અમઘર આવો,
અમરાપુરી મોઝારજી. ૫

કે જીરે ભાઈ ! વખાર ઉપર હમને આણી આલી,
રોટી ખાઈ પાણી પીધાલ. ૬

કે જીરે ભાઈ ! હમારા બાવા પાસે વાશો તમારો,
પીર કબીર દીન હાથે ઝાલેલ. ૭

કે જીરે ભાઈ ! પ્રેમજી ખોળે તેનું નામજ બણો,
લાકડીયા ગામમાં રહેતોલ. ૮

કે જીરે ભાઈ ! અમાપુરી પીર કબીર દીનને હાથે,
હમારા બાવા સોલી બણોલ. ૯

કે જીરે ભાઈ ! હમસેં અલગા રહી કેણી કોરે જશો ?
* અમરાપુરી કેમ પામોલ ? ૧૦

કે જીરે ભાઈ ! અમરાપુરીમાં સર્વે અમારા બેઠા,
સર્વે દરવાજે તેની ચોકીલ. ૧૧

કે જીરે ભાઈ ! કેણી કોરે પીર કબીર દીન લાવે ?
જ્યાંથી અમરા પુરીએ આવો ! ૧૨

કે જીરે ભાઈ ! મારગ હમને કોઈ નાં સૂજે,
જ્યાં થકી તમને તેડી લાવેલ. ૧૩

કે જીરે ભાઈ ! ગુર નર જેણે નાં ઓળખ્યા !
જસે તે જમને દરબારે. ૧૪

- કે જીરે ભાઈ! ગોર હશન કબીર દીને હમકું વરદીયા,
 * બ્રહ્મચવતાર જખ પુરણ હુવાળ. ૧૫
- કે જીરે ભાઈ! ગુર બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, માહેશ્વર કહીયે,
 સર્વ દેવ હમ સંઘાતીજ. ૧૬
- કે જીરે ભાઈ! હમે આવીને ઈયા તખત રચાયા,
 તે^૧ શ્રી નુર શાહ ને નામેજ. ૧૭
- કે જીરે ભાઈ! ભણે પીર ઈમાઅશાહ હમ ધર આયા,
 સો નર અલી મહમદશાહ વખાણોજ. ૧૮
- સંપૂર્ણ.

* સત્યને માનવું ! જેને સત્ય ભાવનાઓ હોય છે તેનેજ વહાલું લાગે છે. મૂર્ખાને જૂઠું ગમે છે. મોઝે પીર કબીરદીનનાં શિષ્ય કહેવરાવી, તેની આરાઓને પગે ખૂંદે છે.

૧ મહમદ ખીન દરવામ શાહ કહે છે તે.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહબાવાનું જ્ઞાન. ૯

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

- કે હરે ભાઈ ! ત્યાંથી ચંદન વિરજ લીધા,
તેનું નામ છે હાજર બેગલ. ૧
- કે હરે ભાઈ ! માતા ઉનુંકી મરિયમ કહીયે,
પિતા તે મીરખાન બળેલ. ૨
- કે હરે ભાઈ ! પ્તર તુરશાહના વારામાં આવ્યા,
હમને વર લીધો તો એળેલ. ૩
- કે હરે ભાઈ ! હમે તમારે મકાને આવ્યા,
અને ખંડ ગુજરાતની માંહીલ. ૪
- કે હરે ભાઈ ! વરસ સોળતા હમે આવ્યા,
જાંબુ દ્વીપ મોઝારલ. ૫

કે હરે ભાઈ ! ચનુદન વિરને વરસ ચોરાસી,
આવ્યા ગીરમતે ગામેહ.

૬

કે હરે ભાઈ ! સંગ એક ગોમતી કાંઠે જાએ,
અઢાર હજાર જીવ સાથેહ.

૭

કે હરે ભાઈ ! હમે નુરશાહને સંભાર્યા,
દ્વારકાં તો ત્યાં દેખાડીહ.

૮

કે હરે ભાઈ ! કૃષ્ણ છોગાળો રમી રહ્યો,
ગોમતીમાં તે સર્વે નાહેહ.

૯

કે હરે ભાઈ ! સંગે સર્વે ઈમાન આણ્યું,
કૃષ્ણજી જોયા આપો આપહ.

૧૦

કે હરે ભાઈ ! સંઘવીને ત્યાં મુખી થાપ્યો,
જમાત સર્વ ઘેર જાએહ.

૧૧

કે હરે ભાઈ ! ઇમામ પુરોનો મંડપ બાંધ્યો,
તખત તે શાહજીને કાજહ.

૧૨

કે હરે ભાઈ ! ભણે પીર ઇમામશાહ એમ કહેવે,
સેષ ગુરૂએ રચનાં કીધીહ.

૧૩

સંપૂર્ણ

—:—

૧ નુરશાહને સંભાર્યા=મલમલ બીન ઇસ્લામ શાહે નર જામે
શ્રી. ઇમામશાહ બાવાને સોંપ્યો હતો તે કહે છે.

શ્રી સદ્ગોર પીરઈમામશાહ બાવાનું જ્ઞાન. ૧૦

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાયા.

- કે જીરે ભાઈ! હમારા બાવાએ હસીને કહ્યા,
મૃત લોકે મોહોલ બનાવોજી. ૧
- કે જીરે ભાઈ! ત્યાંથી હમે શાહ દરગે ગયા,
શાહ ઘણું રાજ હુવાજી. ૨
- કે જીરે ભાઈ! રાજપો રાખી હમને રજ આપી,
હમ તમ પાસે સહી આવેજી. ૩
- કે જીરે ભાઈ! કોલ લઈને અમે ત્યાંથી ચાલ્યા,
આવ્યા તે શહેર દિલ્લી માંહેજી. ૪
- કે જીરે ભાઈ! કાજ મુલ્તા ત્યાં બહુજ આવે,
અમ શું કરે તે તો ચેરાજી. ૬

* નર નીકળા આપવાનો ફર્માન.

કે જીરે ભાઈ! નિમાઝ ન પડે ને મસીતે બેઝા !

બહીલોલ શાહ ત્યાં આયાજી.

૭

કે જીરે ભાઈ! શાહે હમકું બુલાકર કહ્યા,

સાહેબ નિમાઝ કયું ન પડોજી ?

૮

કે જીરે ભાઈ ! ત્યારે હમે તો એવી રીતે બોલ્યા,

હમ મુશાફર મસીતે બેઝાજી.

૯

કે જીરે ભાઈ! શાહ કહે જમાતકું નિમાજ પઢાવો,

તમ્ હો સૈયદ સાદાતજી.

૧૦

કે જીરે ભાઈ! નિમાજ પઢે ને શિજદા જો દેવે,

તેમ મુનારા પઢે નિમાજજી.

૧૧

કે જીરે ભાઈ! બાદ શાહકું તબ ખંતજ લાગી,

પીર સાહેબ પઢો નિમાજજી,

૧૨

કે જીરે ભાઈ! નિમાજ પડીંગે હમ તુમારે સાથે,

હો અક્ષર આલમ શું લિખલેણાજી.

૧૩

કે જીરે ભાઈ! અક્ષર લખાવી ગુરુએ નિમાજ ગુજરી,

કોટ મુનારે શિજદા ઝીયાજી.

૧૪

કે જીરે ભાઈ! ભણે પીર ઈબ્રામશાહ હમે નિમાજ પઢીયા,

તે શેહરમાં પડીરે પૂકારજી.

૧૫

સંપૂર્ણ.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામ શાહ બાવાનું જ્ઞાન. ૧૧

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

કે જીરે ભાઈ ! કાજી મુલ્લાં સરવે એકઠા હુઆ,
પીર સાહેબ પઢો નિમાજજી. ૧

કે જીરે ભાઈ ! નિમાજ પઢણે કા વખતજ હુવા,
નિમાજ નૈયત ગુજરીજી. ૨

કે જીરે ભાઈ ! મસ્જીદ મુનારા સિજદે મે આયે,
સો નિમાજ સું ફારિગ હુવાજી. ૩

કે જીરે ભાઈ ! પીર સાહેબે હુકમજ કરીયા,
ત્યારે મસ્જીદ મુનારા રૂકુ એ આયાજી. ૪

કે જીરે ભાઈ ! સર્વે લોક ત્યાં જોઈ રહ્યા,
ઉઠણે વખત ગુરૂજી બોલ્યાજી. ૫

કે જીરે ભાઈ ! બાદશાહકું પીર યુંકર કહ્યા,
ક્રીનકું ઉડાગે નાં દેણાજી.

૬

કે જીરે ભાઈ ! કાજી મુસ્તાંકું પીરે યુંકહ્યા,
નિમાજ એસી તરેહ કરણાજી.

૭

કે જીરે ભાઈ ! હમદો કુલ રિકાતજ પડીયા,
દો રિકાતું મે હે બરકતજી.

૮

કે જીરે ભાઈ ! તબ પીર સાહેબ કું સલામ કરીયા,
સર્વ બાદિમ પીરકા હુવાજી.

૯

કે જીરે ભાઈ ! ભાગે પીર ઈમામશાહ નિશાન રાખ્યા,
એક મુનારા બાંકા રહ્યાજી.

૧૦

સંપૂર્ણ.

શ્રી સદ્ગોર પોર ઈમામશાહબાવાનું જ્ઞાન. ૧૨

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

કે જીરે ભાઈ! ત્યાં થકી હમે આપે સીધાર્યા,
આવ્યા કાશી ખંડ માંહેજી.

૧.

કે જીરે ભાઈ! વેદ વિધિ બીના જપ જપાવે,
ત્યાં કાશી વણારસી કે નાથજી.

૨.

કે જીરે ભાઈ! ત્યાંના લોક તે બહુ સરગી કહેવે,
નાથનાં કરે બહુ વખાણજી.

૩.

કે જીરે ભાઈ! પૂર્વ દિશાએ સડિ નમસ્કાર કરે,
મુખે વેદ ભણે ચરકાશજી.

૪.

કે જીરે ભાઈ! ગાયત્રી ગીતા પઠ કર્મજ સાધે,
સ્નાન સંધ્યા કરે સારજી.

૫.

- કે જીરે ભાઈ! અમે જઈ ત્યાં ડેરામાં બેઠા,
અમશું કરીયું તે ઘણી વાતુંજી. ૬
- કે જીરે ભાઈ! હમે તો ઉનકું શાસ્ત્ર સમજયા,
કેશવપુરી મુક્તાની આયાજી. ૭
- કે જીરે ભાઈ! હમે તો ઉનકું ભેદ સમજયા,
પશ્ચિમ દિશે અલી અવતરીયાજી. ૮
- કે જીરે ભાઈ! હમે તે જપ તેને ભણાયા,
શ્રી નિષ્કલંકી રૂપે નારાયણજી. ૯
- કે જીરે ભાઈ! મુખી નામોરી નામ તંબોલી,
નહી કાંઠે તેનાં ઘર ઠામજી. ૧૦
- કે જીરે ભાઈ! કેશવ પુરજે મુક્તાનમાં આવ્યા,
જોગી જમાત જપે એ નામજી. ૧૧
- કે જીરે ભાઈ! તે જોગીએ હમને ત્યાં ઓળખ્યા,
ત્યાં સત્પંથ ધર્મ રચાયાજી. ૧૨
- કે જીરે ભાઈ! ધર્મ આરગનો ધર્મ બતાયો,
મુધા ઋષિવર ત્યાં વીરજી. ૧૩
- કે જીરે ભાઈ! ભણે પીર ઈમામશાહ તમે સાચું જાણો,
ગુરૂ બ્રહ્માએ વેદ બતાયાજી. ૧૪

સંપૂર્ણ.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહબાવાનું જ્ઞાન. ૧૩

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

કે જીરે ભાઈ ! દક્ષિણ દેશ માંહેજ રમવાને ચાહ્યા,
તે સોનગઢ માંહેજ આવ્યાજી. ૧

કે જીરે ભાઈ ! સોનગઢ માંહે અમે જઈને બેઠા,
રચનાં તે રૂડી રચાવીજી. ૨

કે જીરે ભાઈ ! સેવક ત્યાં અહીં વાણા આવ્યા,
આવ્યા લાછોરા ગામ માંહેજી. ૩

કે જીરે ભાઈ ! ત્યાં વમરસ ભક્ત સુરભાણુ જાણો,
તે કરે છે ગુરૂનાં જ્ઞાનજી. ૪

કે જીરે ભાઈ ! પીર શમ્મસે ત્યાં રચનાં કીધી,
ત્યાં હમો આપે ચાલી આવ્યા. ૫

કે જીરે ભાઈ! વિમરસ સુરભાણુ તીયાં બેઠા,
શાહ શમ્ભસનાં કરે છે વખાણુ.

૬

કે જીરે ભાઈ! લોક રૈયત ત્યાં બ્રાહ્મણુ જોગી,
સર્વ સત્યવંતા રૂડા દીશેજી.

૭

કે જીરે ભાઈ! તેણે હમસુ' બહુ આદર કરીયા,
ત્યાં રહ્યા અમે પટ માસજી.

૮

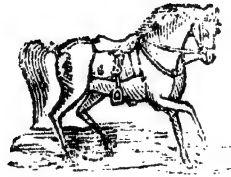
કે જીરે ભાઈ! ત્યાંના લોક તે બહુજ મતિયા,
મુખી શ્રીસંગજી શેઠજી.

૯

કે જીરે ભાઈ! ભણે પીર હમામશાહ ધરમે ધાઓ,
સત્યવંતી લોક સર્વ આવેજી.

૧૦

સંપુર્ણ

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામ શાહ આવાનું જ્ઞાન. ૧૪

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

- કે હરે ભાઈ ! ત્યાં થકી હમે આપ ચાલ્યા,
આવ્યા તે માલવાની માંહેલ. ૧
- કે હરે ભાઈ ! માલવા મધે છે ઉજ્જણ ગામ,
ત્યાં આવીને અમે બેઠાલ. ૨
- કે હરે ભાઈ ! પુરે જે સંગમાંહે અમે આવ્યા,
સત્પથ સમજ્યાવ્યા સારલ. ૩
- કે હરે ભાઈ ! જમાત ત્યાં આગે હુતી,
તે છે છીપા ઘોળી જતલ. ૪
- કે હરે ભાઈ ! તેમાં હે મુળી વહર છીપો;
તૈયાં ધરમ વધાર્યાલ. ૫

કે જીરે ભાઈ ! ત્યાં હિંદુ મુસલમાન બ્રોહોતજ આવે,
ત્યાં હમે તે થાનક થાપ્યાજી. ૬

કે જીરે ભાઈ ! નગર સારા ત્યાં ઉજ્જણ કહીયે,
તેમાં સત્ય ધરમ રચાયાજી. ૭

કે જીરે ભાઈ ! સત્પંથ તે ઉત્તમે પાડ્યા,
ગુરજ્ઞાન જેને છે વહાલાજી. ૮

કે જીરે ભાઈ ! ગુરનાં જ્ઞાને જે મુનિવર રાતા.
તેનાં સીધા તે સર્વેકાજી. ૯

કે જીરે ભાઈ ! સત્ય સંતોષી દશેાંદી દિદારી,
ઈમાની ઉતરશે પારજી. ૧૦

કે જીરે ભાઈ ! રૂડી રચનાં ધરમકી કીધી,
ધર્મ જ્ઞાને વખાણજી. ૧૧

કે જીરે ભાઈ ! ગોર ઈમામશાહ અમીરસ બોલ્યા,
મુનિવર સમજે સત્ય વાણજી. ૧૨

સંપૂર્ણ.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહબાવાનું જ્ઞાન ૧૫

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

કે જીકે ભાઈ ! ત્યાંથી હમે ગુજરાતમાં આવ્યા,
ત્યાં ધર્મ ધ્યાન બહુ હુવાજી.

૧

કે જીરે ભાઈ ! ત્યાં તો ધર્મની રચના બે શ્રીધી,
અમરાપુરીનાં રચીયા વાશજી.

૨

કે જીરે ભાઈ ! કાનમ દેશના સેવક આવ્યા,
ચિલોતર દેશનાં સંગ આવ્યાજી.

૩

કે જીરે ભાઈ ! કચ્છ દેશનાં કુણખી આવ્યા,
તે આવી બેઠા હમારે પાસજી.

૪

કે જીરે ભાઈ ! એ રૂડી રચનાં અતીજ કહીયે,
જે દેશ દેશનાં ધર્મિ આયાજી.

૫

કે જીરે ભાઈ! ઉત્તર પશ્ચિમનાં આવીને મલિયા,
દેવ ઋષિવર સર્વે આયાજી. ૬

કે જીરે ભાઈ! કચ્છનાં કુણુખી હમને તેડી સધાવ્યા,
સર્વે હમ સાથે આવ્યાજી. ૭

કે જીરે ભાઈ! હમે ફરતા ફરતા આવીને બેઠા,
તે બેઠા તે રામવાડા માંહેંજી. ૮

કે જીરે ભાઈ! હમે રામવાડા માંહેં જઈને બેઠા,
ત્યાં મુનિવર સર્વે આવ્યાજી. ૯

કે જીરે ભાઈ! કચ્છનાં કુણુખીનાં ગામ છે વણા,
ત્યાં રચના રૂડેરી રચાઈજી. ૧૦

કે જીરે ભાઈ! એસો જ્ઞાન પીર ઈમામશાહ બોલ્યા,
હમે કચ્છમાં કર્યા મેસાણજી. ૧૧

સંપુર્ણ

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામ શાહ બાવાનું જ્ઞાન. ૧૬

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

કે જીરે ભાઈ! ત્યારે બેશીને હમે એમજ કહ્યા,
રામ વાડેથી આવા નહિ જવુંજી. ૧

કે જીરે ભાઈ! રામ વાડેથી આથમણા નહી જવું,
આપણા ધરમીને કરીયો વારોજી. ૨

કે જીરે ભાઈ! પીરાણાથી ચારે દિશે જવો,
રામ વાડેથી આથમણા ધર્મિ નાંહીજી. ૩

કે જીરે ભાઈ ! એવી રીતે સર્વ ધર્મિને કહ્યા,
તે સાંભળો ઋષિવર વિરજી. ૪

કે જીરે ભાઈ ! ઋષિવર તેજે ગોર નરને આરાધે,
દુનિયાશું ન રાખે બહેવારજી. ૫

કે જીરે ભાઈ ! ધર્મિશું ધર્મ જહેવાર કીજે,
જીઠાને દીજે ટાળોજી. ૬

કે જીરે ભાઈ ! સંસાર સ્વપ્નું સત્યવંતા જાણે,
અધર્મિને છે ઉચ્છરંગજી. ૭

કે જીરે ભાઈ ! અધર્મિ તે જે ઉણિયાચારી,
જે કીયા કૃતવ્ય નવ જાણેજી. ૮

કે જીરે ભાઈ ! કીયા હીણાનાં કાજ નવ સરે,
મુનિવર નો મેલો તેને નાંહીજી. ૯

કે જીરે ભાઈ ! ગુરનાં વચન ન માને જે આપે,
તે સ્વાર્થે જીવડો રાચેજી. ૧૦

કે જીરે ભાઈ ! આપણા કર્યા કછુ કામ ન આવે ?
સાહેબજી શું નેહ કરનાંજી. ૧૧

કે જીરે ભાઈ ! આપણો સાહેબ આશાજ પૂરે,
પીર બેઠ્યા ઈમામ શાહ સારજી. ૧૨

સંપૂર્ણ.

શ્રી સદ્ગોર પીરઈમામશાહ બાવાનું જ્ઞાન ૧૭

(આ જ્ઞાન અમદાવાદ આવ્યા પછીનું છે.)

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાયા.

કે જીરે ભાઈ ! કાજ મુઠ્ઠાં શાહ શું વાતજ કરીયા,
પીર સાહેબ કું મેહમાની દેનાજ. ૧

કે જીરે ભાઈ ! બાદશાહશું મલીને પરિયાણજ કીયા,
બીલાડી લઈ વધાર્યાજ. ૨

કે જીરે ભાઈ ! સર્વ લોક ત્યાં હાજર હુતા,
હમ આગલ ખાણા ધરીયાજ. ૩

કે જીરે ભાઈ ! તબ હમે એણી પેરે કહ્યા,
ઉઠ બીલાડી ચલી જઓજ. ૪

કે જીરે ભાઈ ! હમ આગત બાદશાહ ખાણા લે આયા,
હમારા ગુના કરો માફલ. ૫

કે જીરે ભાઈ ! હમે કહ્યા ચે ખાણા નહિ આવેં,
તબ બાદશાહ દિલગીર હુવાલ. ૬

કે જીરે ભાઈ ! શાહકે ખાણેમેં પીરે હાથજ ધરીયા,
તબ રક્ત પીપ સબ હુવાલ. ૭

કે જીરે ભાઈ ! એસા ખાણા હમ કબી ન આવેં,
તબ મહંમદ બેગડા પાએ પડીયાલ. ૮

કે જીરે ભાઈ ! મહંમદ બેગડા કહે કછુ કબુલો,
બેટી હમારી તમકું દીજેલ. ૯

કે જીરે ભાઈ ! મીરાં મહંમદ શાહ હમારા બેટા આવે,
સો ઉનકું તમારે બેટી દેણાલ. ૧૦

કે જીરે ભાઈ ! બાદશાહ ને હમ તબ રાલ હુવા,
મહંમદ બેગડે બેટી પરણાવીલ. ૧૧

કે જીરે ભાઈ ! ભણે પીર ઈમામ શાહ એવીજ વાણી,
મીરાં મહંમદ શાહકું પરણાયાલ. ૧૨

સંપૂર્ણ.

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહબાવાનું જ્ઞાન. ૧૮

— ❀ —
શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

— ❀ —

- કે જીરે ભાઈ ! અમરફલ છે ગુરૂજીને હાથે,
ગોર બ્રહ્માજીનો છે અવતારજી. ૧
- કે જીરે ભાઈ ! પ્કલપ જુગે નર ગોરની પાસે,
તે એક નુર કરી તમે જાણોજી. ૨
- કે જીરે ભાઈ ! નુરે નુર સર્વ આલજ આલી,
એ ગુરૂજીનું રૂપ પીછાણોજી. ૩
- કે જીરે ભાઈ ! વેદ ઇલિમ માંહે ગુરૂજીની સાંખ,
તેને દોઝે કરી મત જાણોજી. ૪

૧ શ્રીનરનાથ શાહોજી ન્યારે ગુપ્ત રહેવાનાં હોય, ત્યારે નરની
કળા ગોર બ્રહ્માજીનાં પાત્રમાં રહે છે, તેવી સનાતન પવિત્ર પ્રથાને
પણ નહિ જાણુનરા પોતાને શું જોઈ ! સત્પંથી કહેવરાવતા હશે. ?

- કે જીરે ભાઈ ! કલિયુગ માંહે ગોરે રૂપ છુપાયા,
રખે ગાફલ ભુલી જાઓજી. ૫
- કે જીરે ભાઈ ! પશ્ચિમ દિશે જે પીયાણા કરીયા,
જે નકલંકી નારાયણજી. ૬
- કે જીરે ભાઈ ! અલી રૂપે અવતારજ કીયા,
નખી મહંમદ ગોર આયાજી. ૭
- કે જીરે ભાઈ ! નખી મહંમદ ગોર બ્રહ્મા જાણો,
તે સદ્ ગોર નુર નિર્વાણજી. ૮
- કે જીરે ભાઈ ! નુરે નુર સરજી આયા,
તે અવતારે અવતારજી. ૯
- કે જીરે ભાઈ ! શ્રી ઈસ્લામ શાહે અવતાર ધરીયા,
પીર સદર દીન વર પાયાજી. ૧૦
- કે જીરે ભાઈ ! બાર કરોડનાં ભરણ ભરાયા,
પીર કબીર દીન ભલેં આયાજી. ૧૧
- કે જીરે ભાઈ ! અનન્ત કરોડનાં વરજે પાયા,
ગુરૂ હશન શાહ વરદાઈજી. ૧૨

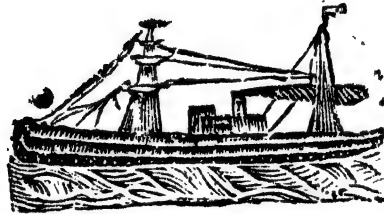
૧ શ્રીગોંર નરના ગુપ્ત રહેવાના સંકેતથી અધુરિયા ! ધર્મને
વગર સમજે ત્રિમુખ થતા જાય છે.

કે જીરે ભાઈ ! તેની આલ ગુર ઈમામ શાહ જાણો,
તે ધર નર મહંમદ શાહ વખાણોજી. ૧૩

કે જીરે ભાઈ ! તે નર મહંમદશાહ નર અવતાર જાણો,
તે હિમ પુરી નગરી મોઝારજી. ૧૪

કે જીરે ભાઈ ! ભણે પીર ઈમામ શાહ હાજર હુવા,
ગોર નર પ્રત્યક્ષ પાયાજી. ૧૫

સંપૂર્ણ.

૧ શ્રી શાહોજી નર અવતારે પોતે પીરાણે પધારેલ ! તે પવિત્ર દ્રશ્યને ન જોવા મારેજ અધુરિયાઓ ફિકરાનાં ચરમાં પહેરી બીજને પહેરાવવા મથન કરી મક્કાયા છે.

૨ શ્રી શાહોજી આજ નરઅલી મહંમદ શાહ પોતે નર, ને શ્રીગોર બ્રહ્માપીર ઇમામશાહ ગોર, એ બન્ને પીરાણે ભેગા મદયા છે. તે પવિત્ર કર્માનની પણ મૂર્ખાઓ અવગણના કરી સત્પંથી બનવા મથે છે.

શ્રી સદ્ગોર પીરઈમામશાહબાવાનું જ્ઞાન. ૧૯

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

કે જીરે ભાઈ! આજ કલિયુગમાં હરિયે સ્થાનક રચીયા,
હિમપુરી નગરી મોઝારજી. ૧

કે જીરે ભાઈ! પશ્ચિમ દિશે કેકપુરી નગરી,
જે નકલંકી નામે ભણીયાજી. ૨

કે જીરે ભાઈ! અથર્વ વેદ ગોર બ્રહ્માજી ભણે,
તે નખી મહંમદ ગુર જાણોજી. ૩

કે જીરે ભાઈ! અસ્માન થકી ગોર બ્રહ્માજી આવ્યા,
સત્ય ગોર ગુર નિર્વાણજી. ૪

કે જીરે ભાઈ! ફત્તંતર વેલામાં ગુર હસન કબીર દીન,
ઈસ્તામ શાહ ધર આયાજી. ૭

- કે જીરે ભાઈ ! પ્રગટ વેણામાં ૧નુર શાહ આવ્યા,
ઈન્દ્ર ઈમામ શાહ વર પાયાણ. ૮
- કે જીરે ભાઈ ! સિદ્ધપુર દ્વારકા નગરી કહીયે,
હરિયે કરીયા મેણાણુ. ૯
- કે જીરે ભાઈ ! ઈંદ્ર ઈમામ દીન ગુરૂ બ્રહ્મા કહિયે,
આખરિત વેણામાં આવ્યાણ. ૧૦
- કે જીરે ભાઈ ! ગામ ગીરમથા પીરાણા કહીયે,
ત્યાં ગુરૂજીએ ક્રીયા પીયાણુ. ૧૧
- કે જીરે ભાઈ ! ઈંદ્ર ઈમામ દીન પોતે કહે વરદાઈ,
ઝહમ્ વર અલી રૂપે હરિ આવ્યાણ. ૧૨
- સંપુર્ણ.

૧ મહામંદ બીન ઇસ્લામશાહ કહે છે તે.

૨ છેલ્લી વેણાનાં ગોર શ્રી ઇમામશાહ બાવા છે.

૩ શ્રી શાહોજીનું શ્રી પીર ઇમામશાહને ઘેર અવતરવું ! ને શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા પોતે પીર ઇમામશાહ છે, છતાં તે સત્ય વાતને ન માનનારાઓને ચંડાળ, દુષ્ટ, અધર્મિ વિના બીજું શું કહી શકાય ?

શ્રી સદ્ગોર પીર ઈમામશાહબાવાનું જ્ઞાન ર૦

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

- કે જીરે ભાઈ ! નર નુર શાહા જ્યારે તખતે બેશે,
સુવર્ણે રોજે ત્યારે થાશેજી. ૧
- કે જીરે ભાઈ ! આદે અંતનાં દેવ એકઠા થાશે,
તે સાહેબને દર બારજી. ૨
- કે જીરે ભાઈ ! અનંત કરોડીનું ત્યાં ભરણ ભરાશે,
તે શાહોજી ને દરબારજી. ૩
- કે જીરે ભાઈ ! પ્રેમજી ત્યાં પાટે બેસશે,
ગુરૂ બ્રહ્માજી વાંચે વેદજી. ૪
- કે જીરે ભાઈ ! કહે પીર ઈમામેશાહ હમ ધર આયા,
સોકાયમ કરશે રાજજી. ૫

૧ શ્રી ઇમામશાહ બાવાને ઘેર આવેલાજી કાયમ રાજ નરમહમદશાહ
(નિજલંકી, ઇમામ મેહેદી) રાજ કરશે, છેવટનો ન્યાય એ કરશે.
કેવી પવિત્ર આત્મા ? પ્રપંચીયો કેવા ઉંધા રસ્તા ગોઠવે છે. ?

- કે જીરે ભાઈ ! અહીં સાચા હસે તે આવીને મલશે,
જૂઠા તે જશે દૂરજી. ૬
- કે જીરે ભાઈ ! ઉણિયા ચારીને ઉભા મેલે,
ફળશે તે કરણી સારજી. ૭
- કે જીરે ભાઈ ! સાચા ને સ્વામીરાજ પતિજે,
જૂઠા સામું તે નાં જોવાએજી. ૮
- કે જીરે ભાઈ ! ગુરૂનાં વચન જે ચિંતે નાં લાવ્યા,
તે જશે દોજક ને દરબારજી. ૯
- કે જીરે ભાઈ ! દોજકમાંહે સાંપ વિંછીજી ભરીયા,
અગનની ઝાલ ત્યાં આવેજી. ૧૦
- કે જીરે ભાઈ ! એ અગ્નિને ઝાલે ન રેહવાએ,
એકલ પડીયા ત્યાં રોવેજી. ૧૧
- કે જીરે ભાઈ ! મળો ઋષિવરો કરો વધાઈ,
વિરાભાઈ જ્ઞાન વિચારોજી. ૧૨
- કે જીરે ભાઈ ! જ્ઞાન વિચારી વાયકે ચાલો,
શાહોજી ના મેળામાં આવોજી. ૧૩
- કે જીરે ભાઈ ! ભણે પીર ઈમામશાહ સાચજ ચાલો,
ગુરૂના વચનને વિચારોજી. ૧૪

સંપૂર્ણ

શ્રી સદ્ગોર પીર સુદરદીન સાહેબનું જ્ઞાન. ૨૧

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

એજી ! પશ્ચિમથી શાહના દલ આવશે,
અને જ'યુ દ્વીપ મોઝારીયાંજી.

૧

એજી ! વરજ તે શેહેરમાં અવતર્યા,
મારા ઋષિવરનાં દાતારીયાંજી.

૨

એજી ! ઉચે ચડું રે ઉચે ચડું,
જોઉ મારા સદ્ગુરની વાટડીઆંજી.

૩

એજી ! કોણ આવ્યા તે કોણ આવશે ?
અને કોણ તે આવણ હારીયાંજી ?

૪

એજી ! પીર સુદરદીન આવીયા પીર કબીરદીન આવશે,

* પીર ઈમામદીન આવણ હારીયાં. ૫

એણ ! કોણે ઘોડે કોણ હાથીએ ?

અને કોણ તે તુરિંગ તો ખારિયાં ? ૬

એણ ! પીર સુદરદીન ઘોડે પીર કબીરદીન હાથીએ,

પીર ઈમામદીન તુરિંગ તો ખારીયાં. ૭

એણ ! મારા સ્વામીરાજ બેઠા પાલખીએ,

ઉપર ચોદિશ ચમર ઢોરાઈયાં. ૮

એણ ! ડુંગર તે ઉપર દેખો એક દેરડી.

ત્યાં વશે કનક સોનારિયાં. ૯

એણ ! સોની ઘડે શાહની મુંદ્રીકા,

માતાળનો નવલખ હારિયાં. ૧૦

એણ ! પીર સુદરદીન જ્ઞાન બોલીયા,

મુનિવર ભાઈ રહેજો હુશિયારીયાં ! ૧૧

સંપૂર્ણ.

* શ્રી પીર સુદરદીન સાહેબ પીરની પરંપરા ખતાવતા, શ્રી પીર ઈમામશાહને લવિખ્યાનાં પીર તરીકે ઓલખાવે છે.

“ શાખાશ છે ! એ પીરને માનનારા ભકતોને કે, પીરશ્રીનાં હુકમને એક ગાંડાના લવારા સમ ગણીકાઢી, ફર્માવેલ શ્રી પીર ઈમામશાહને પડતા મૂકી, તૂત ઉભું કર્યું ! એટલે પીર તાજદીન ને મરી ગયે (૫૦) વરસ થઇ ગયા છતાં, પીર કબીરદીન પછી તેમનીજ જગ્યાએ તાજદીન ને હાજર પીર ગણી લઈ સત્પંથ તણ કુપંથી બન્યા ! ! !

શ્રી સદ્ગોર આલ ઈમામ સદ્ગોરનું જ્ઞાન. ૨૨

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

- જીવતું શું આવ્યો સંસારમાં ?
ઓળખ્યા નહિરે મૂરાર. ૧
- ન્યણે નિહાળ્યા નહિ શ્રીહરિ,
ભૂલ્યો અંધોરે ગમાર. ૨
- પ્રત્યક્ષ બેઠાને ઓળખ્યા નહિ,
પ્રગટ નકલંકી અવતાર. ૩
- જાહેર શેસ્ત્ર દ્વીપે હરજી અવતર્યા,
આખર દશમો અવતાર. ૪
- * જાહેર જાંબુ દ્વીપે આવીયા,
નર મહામદશાહ અલી આપ. ૫

* આવા પનિત્ર શાસ્ત્રોને વાંચનાર અને માનનારાઓજ આવા
પવિત્ર માર્ગેથી પડી, મમતાનાં બંધનાં પડેલા મહા બંધમાં સપડાઈ
(જીવો પાનું ૯૬ મું.)

- સોલ કલા દીસે શોભતી,
તુર તજદસારે આપ. ૬
- ગોર નર જાહેર બેઉ મલ્યા,
નિરંજન અલી આપ. ૭
- આલ ઈમામ ગોરની સેવીએ,
હાજર જમાની આસ. ૮
- જીકર ફીકર તમે માંગજો,
હાલ ગતમાં ગુજરી. ૯
- ખરીદ શોદ તમે આપજો,
દીધો કોલ સંભારી. ૧૦
- માતા ગર્ભે રે તું આવીયો,
સેવીયારે દસ માસ. ૧૧
- કોલ દધને બાહેર નીસર્યો,
હું તું કરવા લાગ્યોરે બાર. ૧૨

(જકડાઈ) સત્યતું અનાદર કરી ઢોંગી પંથે દોડી રહી; બીજને છેતરી રહ્યા છે. અવશ્ય સત્યથિયો ચેતી! એવા ઢોંગીયોને નવ-ગજના નમસ્કાર કરશે! નર મહાદેશાલ રૂપે આવ્યા પછી શાહોજી બીજ કુલમાં ગયા નથી. તેમ તેવી આજ્ઞા પણ નથી. છતાં પાખંડીયો પાખંડને બદલે જગ છેતરે છે.

- ધન સંપત માયા બહુ સંચરી,
જીલ જગ ધધારે કાજ. ૧૩
- કુટુંબ પરિવાર સર્વે પોંખીયો,
ધન જોખન મસ્તીરે માંચે. ૧૪
- ચારે ખાણે જીવતું આવીયો,
પામ્યો મનુષ્ય દેહ અવતાર. ૧૫
- જીકર ફીકર તમે માંગજો,
લોટો શાહનો દિદાર, ૧૬
- આલ ઇમામ સફગોર બોલીયા,
આખર વેલ્લાનીરે વાત. ૧૭
- સંપૂર્ણ.

શ્રી સદ્ગોર પીર કબીરદીનનું જ્ઞાન. ૨૩

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

- એ વિરા ભાઈ! કરીલો કરણી હંસ પડણલા;
રખે પસ્તાવો પડશે. ૧
- એ વિરા ભાઈ! વણજ કારણ વિરા કરો હો પડંત્રો,
હંસ જયસા ઘટ નાહીં. ૨
- એ વિરા ભાઈ! રતન કાયકે બેરા હરે ભાઈ!
હંસે રતન કેમ છુટસે? ૩
- એ વિરા ભાઈ! ધણીની સાથે કરીલો કરણી!
તો અમરાપુરી પોહંચો. ૪
- એ વિરા ભાઈ! અમર દિદારી ઉસ્કું કહીયે;
સતી જીવ નિસ્તાર્યા. ૫
- એ વિરા ભાઈ! પિંડ પોષે તે જે નર ઘેલા,
સો આવા ગમનનો સંગાતી. ૬
- એ વિરા ભાઈ! થોડે કારણ અવડા અવડો,
હંસે રતન કેમ છુટે? ૭

- એ વિરા ભાઈ ! હંસ વિછોડતાં મેતા નાંહી,
દૂર પિયાણા જાણોજી. ૮
- એ વિરા ભાઈ ! ઉત્તમ કરણીઆપણે ગુર શું કીજે,
જાણો તો હુઈ વધાઈજી. ૯
- એ વિરા ભાઈ ! કહે કબીરદીન ઈંદ્ર ઈમામશાહ જાણો,
અમર ઢોલેકી શાહી જી. ૧૦
- એ વિરા ભાઈ ! નુરમહંદશાહે નુર દેખાડયા,
તો નરઅલી લી સોહી જાણો. ૧૧

સંપૂર્ણ.

૧ સત્પંથી પોતાને કહેવરાવનાર, અને શ્રી પીર કબીરદીન સાહેબને માનનારાઓને સમજવાનું કે, એ કેવી રીતે ગુરદ્રોહી બની રહ્યા છે !!! શ્રી પીર કબીરદીનની પછી તુર્તજ વચન લોપી, સત્પંથ મુકી દહ પીર તાજદીનને (મુવા પછી તેમને) હાજર પીર માનવા લાગી શ્રી ઈમામશાહના શત્રુ બન્યા ! ખરાએ સત્પંથી (કે ગુરદ્રોહી)? શ્રી પીર કબીર દીન સાહેબની પવિત્ર આત્મા એ છે કે ! હું જે પીર કબીર દીન તેજ શ્રી પીર ઈમામશાહને તેવાજ જાણો. એટલે મારા પછી શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા પીર ઈમામશાહ પોતે મારાઆદ બ્રહ્મગાદીનાં ધણી છે. એજ સનાતન ધર્મનિતી જાણવી. અમ્મર ઢોલો=આદ નારાયણની આદશાહી એવેજ રૂપે જાહેર જાણો.

૨ નુરમહંદશાહ=મહંમદ ખીન ઇસ્લામશાહનેજ નરઅલી મહં-
મદશાહ ઓળખજો. એ પોતેજ એક એજ ધણી છે.

શ્રી સદ્ગોર પીર સુદરદીન સાહેબનું જ્ઞાન ૨૪

નાના દસ અવતર.

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા વાચા.

શાહો તું આપોહી આપ સહી હો સ્વામી;
સ્વામીજી તું બહુ અવતરિયા,
શાહાતું સ્વર્ગે મરત પધ્યાર સ્વામી;
તું સબની થાન નિરંજન,
સિત્તો તેર પાત્ર ઈમામ ચાલીસ;

• આ નાના દશ અવતાર પીર સુદરદીને કહ્યા છે. જેમાં ભવિષ્ય કહેવામાં આવ્યું છે. તે ઇમામોની સંખ્યા ફક્ત ચાલીસનીજ કહી, પાત્રની સંખ્યા સિત્તોતેરની બતાવી છે. એટલાજ શરીરોમાં શ્રી દશમે અવતાર સમાપ્ત થાય છે. એ સીદ્ધ કર્યા છતાં એ પીરને માત-નારાઓ પાત્રની સંખ્યામાં સંતોષ માને છે. પણ ઇમામની સંખ્યામાં સંતોષ એમનો રહી શક્યો નહિ. એ પીરનાજ વચનો ઉલટાવી જૂઠા દ્રાવણ ઉતાવળા બની રહ્યા છે ! હાલ તો ચાલીસને જૂઠું જણાવી અડતાલિસે પોહોંચ્યા! એમને એટલી સંખ્યા એ નક્કી નથી થતું. ભવિષ્ય ઉપર જે થાય તે વધારે ! એવા ઇમામના ચાંભલાઓની ધર્મ રદી કેવી લેખની ? સત્પંથી કે બુદ્ધનું મદર્શન !

દશમેં અવતરિયા, અવનાર પાત્ર ઇમામ તું;

હું બલિહારી અપરંમ પરા.

૮૬

શાહ તું મચ્છ રૂપે થીઆણો સ્વામી, તો જલે

આપ પખાર્યા;

શાહ તું વેદ બ્રહ્માખે જોગદીને, સંસાર સણગાર્યા.

ખે જ્ઞાની ગાફલ દહીંત ભુલા, રચા રહન ન વાર્યા;

સહી રાજ રૂપિયેંખે શાહ દેશે, મારી દહીંત સંહાર્યા.

કાયમ દેવા તુજ સેવા, લાગા જીવ પીયારીઆ.

મેંય તુજસેથી નેહજ લાગો, અહોનિશ સ્વામી મના

વડી મવિસારીયે મવતા અલી યા અલી. ૥૧૥

શાહ તું કોરંભ રૂપે થીઆણો સ્વામી,

તુ પુઠિયા ભાર ઝીલાયો,

મધુ કટક દાણુવ છેવા સ્વામી, તો રત્ન પ્રગટયા-

ખે જ્ઞાની ગાફલ.

૨

શાહતું બ્યારાહ રૂપે થીઆણો સ્વામી ડાઢ

તલે ગગન ધરિયા !

મૂર દહીંત ન લખ્યો સ્વામી; તોભુલ્યા ગાફલ કયા કરે ?

ખે જ્ઞાની ગાફલ.

૩

શાહતું નૃસિંહ રૂપે થીઆણો સ્વામી; હરણાં

કંશ વિડાર્યા,

કરોડી પંથેશુ પ્રહતાદ તાર્યા, તો કાળ રૂપિયાનાં
સારિયા.

બે જ્ઞાની ગાફલ.

૪

શાહતું વામણ રૂપે થીઅણો સ્વામી; તો અઉઠ
કરમ ગણાવ્યા,
બલરે દહીતે નવ લખીયા સ્વામી; તો દઈ લત
ગમાવ્યા.

બે જ્ઞાની ગાફલ.

૫

શાહતું પરસ રામ રૂપે થીઅણો સ્વામી; તો
નાના પખ સંવાર્યા,
ક્ષત્રીયોનું વંશ નિર્વંશ ક્રીયા; તો કાળ
ઋષિયાનાં સાર્યા.

બે જ્ઞાની ગાફલ.

૬

શાહતું રામચંદ્ર રૂપે થીઅણો સ્વામી; તે દહીંત
દશાશર છેવા,
શાહતું સીતા વારીને લંકા લુસી; તેર ભલિક્ષણને
આદ્યા.

બે જ્ઞાની ગાફલ.

૭

શાહ તોં જો આહમે અવતાર સ્વામી; તું કાનજી
નામ ભણાવ્યા,

શાહતું નાથ્યો કાલીડિં કશઘો; ભુગે પરતા લાઘ્યાં.

બે જ્ઞાની ગાફલ.

૮

શાહતું બુદ્ધા રૂપે થીઅણો સ્વામી; તો જ્ઞેત બંબ

સંવાર્યા,

અહંકારી કૌરવ છેઘા, પાંચે પાંડવ તાર્યા.

હાથે પકડયા ગજ ભીમ; મુસ્તાક ગગન સામા ઉડાયા.

નવનિધ રાજ ઋષિ યાંકે શાહો દેશે, પુરૂષ પશ્ચિમ

અતી આયા.

બે જ્ઞાની ગાફલ.

૯

શાહ તોં જ્ઞે દશમે અવતાર સ્વામી, તુ નકલંડી નામ

ભણાયા,

મલેચ્છ કટક દલ ગોખ સામી, તો ખને ખડગ સંગાર્યા.

જ્ઞેને આપ વીચ ગુર નર સેવ્યા, દર્ધવસત પીઆરિયા,

કરોડીડિં પંચ, સત, નવ, બારેહી તારીઆ, જ્ઞેણે

એવી આછી કરણી કમાવ્યા.

દશ અવતાર પીર સદરદીન ભાંખ્યા; મારે મોમિનકું

નજક દિદાર શાહ દિખલાયા,

બે જ્ઞાની ગાફલ દહીત ભુત્તા.

૧૦

સંપુર્ણ

સત્પંથ ઉપર આક્ષેપો કરનારાઓને

સૂચના.

કબાલી.

અમે સત્પંથના વીરા, જરા આદેશ જોઓને;
 થઈને મનના ધીરા, જરા આદેશ જોઓને. ૧
 નથી અવકાશ નિંદાને, જરા આંખો ઉઘાડોને;
 ધરમ વ્યવહારમાં ધીરા, જરા આદેશ જોઓને. ૨
 જરા સોધી જુઓ ખંતથી, તજો નિંદા હવે ચંતથી;
 ભરેલા વેદના હિરા, જરા આદેશ જોઓને. ૩
 નથી મત્તવાદ તો આંહી, નથી અંઈ દ્વેષ કે કાંઈ;
 બોલે આ વેદના કીરા, જરા આદેશ જોઓને. ૪

નિરા પક્ષી નિરા બહેરી, નિરા હાણી નિરા માની;
હિન્દુ ઈસ્લામનાં વીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૫

વાણી આકાશી માની છે, કિતાબ વેદો નિશાની છે;
ટાલીને ગુચની ગીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૬

જુઓ આ વેદની ખોલી. 'પર્યુદા' ચારમાં ખોલી;
થઈ થક પાટ ના ધીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૭

“ દીક્ષાયા ગુપ્તા યજ્ઞે ” કહ્યું જે વેદમાં હમને;
નિયમ દૂટે નહિ વીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૮

“ અમૃત માનશાના ” જે. યજુરમાં છે પોકાર્યું એ;
પઢાવી છે સદા રી રા, જરા આ દેશ નેઓને. ૯

ધ્યેય ધાર્યો સદા એથી, યજુર “ દ્રષ્ટ્વા ” છે જેથી;
“ યતોયતઃ ” છે વલી વીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૧૦

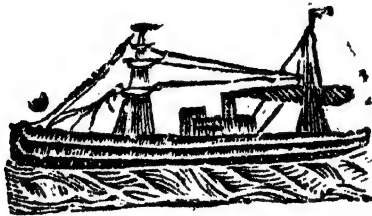
મી મચ્છા એ મહાનામી, દ્વિતે કોરંભના કામી;
બ્યારાહની રાહ ને વીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૧૧

યજુ “ ઇદં ” કહે જેને, વામનરૂપ એ કહ્યું એને;
ફરી ફર્શુ તણા ધીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૧૨

રામ કૃષ્ણને રાખ્યા, બહેરમાં સર્વએભાંખ્યા;
બુદ્ધાના ભેદ ના લીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૧૩

“મદીના સ્યામ” બોલે છે, એ શ્રુતી સામ તોલે છે;
 કલીના નાથ એ વીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૧૪
 “રુપંરુપ” ઋગુ બોલે, વિદ્વાનો વાતને તોલે;
 હમારા નાથ એ વીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૧૫
 “અલી”ને “અલિયા” નેળે, કિતાબોમાં જરા ખોળે;
 બધા એ ભેદના હિરા, જરા આદેશ નેઓને. ૧૬
 સનાતન ધર્મ એ સાચો, નથી સત્પથ જરા કાચો;
 જ્ઞાની જ્ઞાનથી ધીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૧૭
 પ્રમાણે એ પૂરણ છે આ, ભુતલ ભુરે ભુરણ છે આ;
 ગ્રહો આ વેદના હિરા, જરા આદેશ નેઓને. ૧૮
 યજુર્માં “ષોડશી” બોલે, નથી કે નાથની તોલે;
 “ખાટી” ના નાથ એ વીરા, જરા આદેશ નેઓને. ૧૯

સંપૂર્ણ.

પીરાણાઓની ગુરુ ભક્તિનો લેખ લખનાર
મગનલાલની કપાલીનો જવાબ.

શેર ગુજરાતી.

સૂર્ય સત્યંથ જગ મળ્યો, બુવંડ થયા નિરાસ;
અવિદ્યા છાર ઉડાડીને, સત્ય કર્યો પ્રકાશ.

કંવાલી.

અરે નર બુડનાં ચેલા, પ્રકાસે કાં થયા ઘેલા ?
પડસ આંખોનાં છે મ્યેલા, નીહાળી જે વતન પેહેલા. ૧
કહેતું હિન્દને મારો, મીશર તો છે વતન તારો !
કથન તું કાં કથે ઘેલા ? જરા ઇતિહાસ જે પેહેલા ! ૨

અરબ નાં તે હતા સંગી, પૂરા બળવાન એ જંગી;
 પછીથી હિન્દમાં રહેલા, વિચારી જે અસલ પેહેલા ! ૩
 ગરીબોને નસાડીને, પડ્યા છે હિન્દ પચાવી ને;
 થઈને મનના મ્યેલા, હવે કહો હિન્દ છે પેહેલા ! ૪
 હતો નીલી હવે હિન્દુ, તપાસ આ આર્યના બિન્દુ !
 અસલ ભોમીના રાનેલા, ગરીબોને ફસાવેલા. ૫
 નથી આ મુલક આર્યોનો, હતો ને છે આનાર્યોનો;
 જુલમ જંગી મચાવેલા, ગરીબી હક્ક પચાવેલા. ૬
 થાવા હિન્દુ મથે સાથી ? જતો રેહ આઁચો હોય જ્યાંથી !
 કપટ કુટેથી ખોરેલા, ભરમની ભુલે મોરેલો. ૭
 જરા વેદો ઉઘાડી જે ! ધરમ નિતી તપાસી જે !
 ફસીને ફેને ફેરેલા, ગરવને ઘેને ઘેરેલા ! ૮
 તપાસી જે તારા ધર્મો, પડ્યા નોંખા કરી કર્મો;
 પુલે ફંદાનાં ઘેરેલા, અલ્યા અન્ય ભેદે ભેરેલા ! ૯
 ધરમમાં બહેરને રાખી, કંઈ ફંટા કર્યા નાખી;
 ધરમ હિન્દુ જે છે પેહેલા, અનાર્યોનાં તું મુણુ ઘેલા. ૧૦
 સનાતન નામ ધર્વાને; પોતાને શુદ્ધ કરવાને;
 તપાસી જે કરમ પેહેલા, સનાતન ક્યાં હતો પેહેલા ? ૧૧

અરબ ભાષાથી ભડકીને, ઉત્તમતાથી તું થડકીને,
નિંદાનેાં નંદ થયો હેલા ! એ ધર્મિ કયાં હતો પેહેલા ? ૧૨

સૂર્ય સત્પંથનો જોઈ, રહે છે તું અલ્યા રોઈ;
સનાતન ધર્મ એ પેહેલા, જરાજો શાસ્ત્રને ઘેલા. ૧૩

હોય મત્તવાદ જેમાં તે, માને તું ધર્મ એમાંએ !
પ્રભુ હિન્દુ હતો હેલા ? કે મુસલમાં તું બતા વેહેલા ? ૧૪

જગત બોધક વિના નહિ રેહ, મુરખ રાખે છે અંહી સંદેહ;
પ્રભાણોથી બતા વેહેલા, એ બોધક કયાં હતો પેહેલા ? ૧૫

ફસાવા અન્યને અંધા, વચન કાઢે છે તું ગંદા !
મગન તુજ બત જો પેહેલા, લવેશું બહેમ થી ઘેલા ? ૧૬

ધરમ તો છે પિતા સારો, શું જોળે અન્યનો ધારો !
કશીજો બુદ્ધને પેહેલા, લવેશું બહેમથી વેહેલા ? ૧૭

પડયો ખીચડ માં ખંડાઈ, વખોડે અન્યને ભાઈ !
કપાવી નાક તેં બહેલા, નાચ્યો તું નાચ સૌ પેહેલાં. ૧૮

કહું છું હું હજી થોડું, કથન તારાનું નહિ જોડું;
ધરમપર ધાડ લાવેલા, અતી પાખંડ મચાવેલા. ૧૯

ધરમ દાઝેથી હું વસતો, નહિતો ભાઈ સાંભલતો;
કથન કથવા નથી સેહલા, વર્માજી બહેમનાં વેલા. ૨૦

ભાષાનું જ્ઞાનનાં જાણે ! કલમ લેઈ હાથ શું તાણે ?
કરાવે સત્યનાં મેલા, અલ્યા સદ્ગોર એ સેહલા ! ૨૧

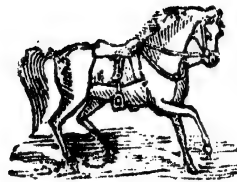
ભાઈ ધન્યવાદ શું આપે ? તુજ હાથે નાક તુજ કાપે !
ધરમ હિમ્મતનાં જે મ્યેલા, ખાવા ખદડા રહે ઠેલા. ૨૨

મગન બોલીને સાંભલવું, હવે હૈયે તે નાં બળવું;
કર્યા પ્રશ્નો તમે પેહલા, તેના ઉત્તર છે આ રહેલા. ૨૩

પ્રકાશે ઘુડ થયા અંધા, ચકોર વલગ્યા જઈ અંધા;
મગન મત્ત મેલી દે પેહલા, સૂજે સત્પંથ તો રહેલા. ૨૪

વિસ્તગરી માનજો સાચું, તમે કાપ્યું ખરે કાચું;
કહે ખાકી કથન સેહેલા, હવે સમજી જજો બહેલા. ૨૫

સંપૂર્ણ.

ગઝલ કંવાલી.

પડી સત્યંથને ખોળે, રહ્યા ચીતે મરણ તેનું;
 કહાવે દાસ સત્યંથના. નહિ સુભ આગમે તેનું. ૧
 જુઓ જુગ આ ફળેતીને, વગોવે વેષ કેવો એ?
 થઈને દાસ જાહેરમાં, સજે સ્વામિત્વ એ તેનું. ૨
 અમે એ શિષ્ય સત્યંથના, પણ આધીન એ હમારે છે;
 નથી એ વેદની પરવા, જુઓ દાસત્વ એ તેનું. ૩
 લગાવ્યા અંધને લારે, બની બેભાનને વલગ્યા;
 કરે ઉચ્છેદ સત્યંથનું, સંભાળો શબ્દ એ તેનું. ૪
 રહો સત્યંથીયો ચેતી, રખે વિશ્વાસમાં રહેતા;
 અંતર એ કુડથી ઘેર્યું, નથી રક્ષિતપણુ તેનું. ૫
 સ્વભાવે કુટે રાચેલાં, કુખાજે ખાવ ખાધેલા
 હજુ એ ટેવને વળગી, રહ્યા સત્યંથ એ તેનું. ૬
 લક્ષણને ડુંગળી ખાએ, તમાકુ તે ન વિશરાએ;
 ન સૂજે ગતને આએ, કહો સત્યંથ એ કેનું? ૭
 ગ્રહી ચંડાળનુ શરણું, જુઓ સત્યંથને જડથા.
 તમે શત્રુએ સત્યંથનો, જુઓ વ્યવહાર એ તેનું ૮
 શુંજો અરદાસ ખાકીની, સુધારો અહાર પોતાનું
 તમવો શરવિરો થઈ, ભરખ ભુંડુ જુઓ જેનું ૯

કવ્યાલી.

અરે સત્યંથનાં વિરા ! ઉઘાડી આંખને જાગો,
 જીવ્યો જ્ઞાને કરી ગતને, મિથ્યા પરમાદને ત્યાગો. ૧
 અંધારું આ અતી વ્યાપ્યું ! સમય સૌ ખોઈ બેઠા છો;
 કુલંગારા સહુ કેહેશે, આ ભ્રષ્ટા ચારથી ભાગો. ૨
 રહ્યા વળગી કુટેવોમાં, બની બેલાન મસ્તાના;
 પીઠાઓ માંહે પેશીને, શું મંદિરો તમે ત્યાગો ! ૩
 આવી સત્યંથમાં ભાઈ ! બની બ્રાહ્મણ તમે બેઠા;
 કુખાજે છો રહ્યા વળગી, નરાધમ શું ધરમ ત્યાગો ? ૪
 મનુષ્યા દેહ ધારી છે, જો હોયે તમમાં તેવું ?
 પશુ વૃત્તી તમારીને, કહે ખાટી તમે ત્યાગો. ૫

સંપૂર્ણ.

ૐ અંધ શ્રદ્ધાનો ઉકેલ.

સત્પંથની નેમ, મુખ્ય શ્રી નિષ્કલંકી નારાયણના દશમા અવતારને દશે અવતારોમાં પ્રધાન પદે બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, મહેશ, શક્તિ એક એક રૂપ માનવાની છે.

બ્રહ્મા, વિષ્ણુ સમય સમયેના જ્ઞાનદાતા ને સત્પંથ સંચાલક હોવાના કારણે ધ્યેય પુરૂષ ગોર, નરની સંજાએ મનાઇ પુજાએ છે.

સનાતન પ્રથાનુંકલ ગોરનું શરીર ખાર કળા ચુકત ને નરનું શરીર સોળ કળા ચુકત ત્યારે પ્રગટ ગાદીએ ખીરાજતું હોય છે ત્યારે દર્શન આપે છે. તેઓ ત્યારે પ્રગટ હોય છે ત્યારે પ્રગટની નિતિએ. ને ત્યારે ગુપ્ત હોય ત્યારે ગુપ્તપણાની નિતિએ હરિવંશે પુજાય છે.

ખારમી સીદ્ધિનાં કર્મનના કારણે શ્રી ગોર, નર ગુપ્ત રહેવાના હોવાની આજ્ઞા ભવિષ્યવાણી તરીકે ધણાએ કાળથી પ્રચલિત છે. વર્તમાન સમયે હરિ ગુપ્ત રહેવાનાં સંકેતના સમયનો લાગ સાધી નાસ્તિકો ધણી થવાની ખટપટો આદરવા લાગ્યા, ને તે ખટપટનો ભાગ કેટલાક લોકો ને અંધ-શ્રદ્ધાળુઓ બની શ્રીજીની આજ્ઞાઓ ઉલટાવી શ્રીહરિથી વિમુખ ગણ્યા, જેથી સંપ્રદાયમાં ધણા ફાંટા પડી જમ ઠેર ઠેર પ્રપંચ પુજાના થઈ ગયા.

એ અંધશ્રદ્ધાળુઓની નબળાઇ ને સ્વાર્થાઓ અને પ્રપંચીયોની કુશળતાએ સત્પંથ સંસ્થા તથા ધર્મ કદાચ સ્થિતિમાં સપડાઈ પડ્યા છે. આપં થીયો અકળામ રહ્યા છે. કેટલાક ઉતાવળીયા વિમુખ થતા જાય છે.

એતો !! એતો !!! સત્પંથિયો એનો, અંધશ્રદ્ધાને મૂકી મન્ય નિષ્ઠાએ શાસ્ત્ર આધીન બની પવિત્ર ક્રિયા પાળતા થઇ પ્રપંચીયોને નવજગના નમસ્કાર કરી વિદાયગરી આપો, ક્રિયા ચાર દિપાવી સત્પંથને તેની મળ સ્થિતિએ મુકવા ભાગ્યશાળી નિવંડા.

શ્રી નિષ્કલંકી નારાયણની જય.

દા. ખાડી.

